UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

4
ТРАВНЯ 1972
Число No 18
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIV VOL. XLIV
MAY 4, 1972

БУДУЮТЬ ШЛЯХ НА ПІВНІЧ

На великому вічу в Едмонтоні, що на ньому було приявних понад 5,000 осіб, федеральний прем'єр П. Трюдо заповів, що уряд задумує ще цього року розпочати будову шляху до Льодового Океану. Довгий на 1,050 миль шлях буде коштувати 70-100 мільйонів долярів. Будова шляху буде ведена одночасно із двох боків: з Форт Сімпсон та з Інувік. Шлях цей вможливить не лиш цілорічну їзду автомобілями до Льодового Океану, але послужить теж пізніше при гожим підложжям до будови проводів для нафтової ропи з Аляски аж до ЗДА. Уряд сподівається, що тоді дістане зворот частини коштів від нафтових компаній, що будуть зацікавлені будовою проводу для нафтової ропи.

Після промови Трюдо приявні на залі ставили прем'єрові різні запити. Побіч багатьох не надто цікавих, найважнішим був, коли відбудуться вибори до федерального парляменту. Прем'єр Трюдо дав виминаючу відповідь кажучи, що ліберальна партія, яка тепер є при владі, буде старатися переконати виборців, щоб при виборах не голосували на посла чи на партію, що більше сприяє інтересам їхнього муніципалітету чи їхньої провінції, але вибирали послів з тої партії, що найбільше добра може зробити цілій Канаді.

Залізниця на Тавор

В минулому році побувало в Назареті та сумежних містах Галилеї понад 600,000 тристіянських прочан, що відвідували святі місця. Багато з них старалося відвідати теж гору Тавор, де Христос переобразився в приявности своїх Апостолів Петра, Якова та Йоана. Дорога на Тавор, вузька, стрімка та кручена. Автобусові туди важко виїхати, а й водії особових автомобілів мусять уважати, щоб не з'їхати з дороги й не полетіли в діл.

Щоб вможливити загалові прочан відвідини гори Тавор, ізраїльські та закордонні фінансові компанії плянують будову линвової залізниці з Назарету на вершок гори, де є дві церкви: римо-католицька оо. францісканів — Преображення та греко-православна св. Іллі. Поруч римо-католицької церкви є руїни старовинної церкви Преображення з 4-сторіччя, а поруч т.зв. печера Мелхиседека, де мав переховуватися Мелхеседек. Линвова залізниця, що її кошт будови перевищав би суму 600,000 дол., мала би тягнутися чотири милі понад полями Галилеї, а відтак йшла би на гору Тавор.

В Ізраїлі є вже дві линвові залізниці. Одна з них перевозить відвідувачів на вершок Массада над Мертвим морем, де цар Йонатан, а відтак цар Ірод збудував був велику твердиню, в якій ізраїльські вояки боронилися з римськими вояками до самого кінця, а щоб не здатися в ворожий полон, поповнили зі своїми родинами самогубство.

Федеральний бюджет – 8 травня

Федеральний міністер фінансів Дж. Турнер заповів, що федеральний бюджет буде поданий парляментові в понеділок, 8 травня. В бюджеті будуть взяті до уваги дві проблеми, що тепер стоять перед канадцями, а саме справа безробіття та інфляції. Якраз тому годі вимагати, щоб в бюджеті була передбачена обнижка податку чи іншого того роду полегші для платників податку.

Дехто вважає, що від того, як загал канадців прийме проєкт нового бюджету, буде залежати речинець федеральних виборів. Якщо канадці приймуть новий бюджет прихильно, то вибори можуть бути дуже скоро. А якщо поставляться до нього критично, то федеральні вибори відбудуться восени, або може аж у наступному році.

Переговори в Парижі йдуть далі

Секретар американського президента Р. Ніксона Р. Ціглер заповів, що ЗДА будуть продовжувати переговори з представниками Північного В'єтнаму відносно замирення. Переговори, що ведуться від 1968 р. перервали американці, як північні в'єтнамці розпочали офензиву проти Південного В'єтнаму. Представники Північного В'єтнаму в Парижі кілька разів зверталися до американських делегації, щоб продовжувати переговори, але американці відмовлялися. Щойно тепер президент Ніксон погодився продовжувати переговори, одначе під умовиною, що одною з перших точок переговорів буде справа припинення офензиви північно-в'єтнамських військ у Південному В'єтнамі.

Посуха в Індії

В індійській країні Раджастан панує велика посуха, яка навістила понад 3,000 сіл. Багато індійських селян мандрує з худобою в сусідні околиці, щоб рятувати себе та худобу від посухи. Покищо, уряд прийшов з харчовою допомогою 50,000 селям. Одначе, якщо не буде дощу ще дальших два місяці, то треба буде допомагати харчами бодай 6 мільонам селян, що живуть в околицях навіщених посухою.

ДОБУВАЮТЬ НАФТУ НА СИНАЇ

Ізраїльська урядова нафтова компанія „Нетовей нефт" від 1967 р., коли Ізраїль зайняв Синай, видобуває на Синаї нафтову ропу. Споруди для видобування нафтової ропи на Синаї збудували єгиптяни, коли Синай належав до Єгипту. Тепер „Нетовей нефт" видобуває денно 100,000 бочок нафтової ропи, тобто стільки, кілько Ізраїль потребує для свого вжитку.

КВЕБЕК ДІСТАВ НАЙБІЛЬШЕ ДОПОМОГ

Федеральний уряд виплатив Квебекові в рямцях допомоги на переведення різних льокальних програм більше як половину федеральних допомог (грентів) від тих, що їх дістали чотири західні провінції. До 17 березня ц.р. Квебек дістав 63,077,645 дол., а чотири західні провінції 30,788,925 дол.

З того дістали: Манітоба — 5,366,243 дол., Саскачеван — 3,967,116 дол., Алберта — 7,955,362 дол. і Бр. Колюмбія 13,500,204 дол.

Р. Стенфілд за створення ради етнічних груп

Провідник парляментарної опозиції Р. Стенфілд у своїй промові в Торонті сказав, що уряд повинен створити з представників національних (етнічних) груп, що живуть у Канаді, окремий дорадчий комітет, який би дораджував федеральному урядові, як найкраще зберегти й використати канадські національні групи для розвитку Канади. Стенфілд, який промовляв на бенкеті словацьких професіоналістів, сказав, що Канада не бажає „творити національних гетто", але хоче, щоб кожна національна група плекала свою питому культуру, а одночасно, щоб співпрацювала з другими національними групами.

Фармери дістали 57 мільйонів долярів

Фармери степових провінцій дістали від федерального уряду 57.7 мільйонів долярів доплати за збіжжя ,продане в Канаді для прохарчування людей. 175,000 фармерів степових провінцій дістали пересічно по 325,00 долярів доплати за продане збіжжя. Ціна за збіжжя на експорт та для промислового вжитку в Канаді 1,90 долярів за бушель, а за збіжжя для вжитку канадців уряд платить по 3.00 дол., тобто доплачує дещо більше, як один доляр за бушель.

Канада виростила 4.56% збіжжя в світі

В 1971 р. в цілому світі вирощено 313 мільйонів метричних тонн збіжжя. З того в Канаді вирощено 14.3 мільйони метричних тонн, тобто 4.56% світової продукції збіжжя.

В тому році вирощено в цілому світі 28.7 мільйонів метричних тонн жита, що було 14% більше, як 1970 р. З того в СССР вирощено 10 мільйонів тонн жита, а в Канаді 629,000 метричних тонн.

ЗАКІНЧИЛИ МОРСЬКІ МАНЕВРИ

Воєнні флоти країн Варшавського пакту, тобто СССР, Румунії, Польщі, Угорщини та Східної Німеччини відбули на Чорному морю маневри своєї воєнної флоти.

П'ята висадка американців на Місяці

АСТРОНАВТИ ДОСЛІДЖУВАЛИ ГОРИ НА МІСЯЦІ

Американське міжпляннетне судно „Аполлон-16" відбуло щасливо свій політ на Місяць й повернулося на Землю з багатьома новими відомостями та 245 фунтами місячних мінералів, що їх зібрали на поверхні Місяця.

Теперішний політ мав за завдання перевести досліди місячних гір. Після переліту 240,000 миль, що відділюють Землю від Місяця, астронавти капітан Дж. Юнг та підполковник Ш. Дюк пересілися до місячного судна „Оріон", яке їх завезло на Місяць й висадилися в гірській околиці в віддалі всього 200 ярдів від назначеного місця висадки. За той час керівник командного судна „Каспер" К. Маттінглі кружляв кругом Місяця, робив світлини з різних околиць Місяця та переводив наукові досліди.

Два астронавти, що досліджували місячні гори, провели на Місяці 70 годин. До їхніх завдань належало залишити на Місяці різні наукові інструменти, вартости 26 мільйонів долярів, що будуть передавати на Землю при допомозі радісового апарату, порушуваного атомовою енергією, інформації відносно землетрусів на Місяці, радісових променів, місячної температури ітд. Дальшим завданням було відбути три поїздки окремим місячним возом, порушуваним електричними моторами, кругом місця висадки, поробити світлини із цікавіших місць та збирати місячні мінерали.

При фотографуванні астронавти користувалися новим електронічним фотографічним апаратом, що коштував 2 мільйони долярів, який робив світлини із водного газу поміж далекими зірками.

Як і попередні астронавти, залога місячного судна „Оріон", після переходу до командного судна „Каспер", відіслала „Оріон" на Місяць, де він розбився.

Свою 11-денну подорож на Місяць астронавти закінчили в четвер ,27 квітня, осівши при допомозі парашутів на Тихому океані, 1,500 миль на південь від Гавайських островів, де на них ждало американське воєнне судно „Тікондерога".

Всі астронавти, після повороту, почували себе дуже добре й були вдоволені із успішного польоту на Місяць.

Юнг та Дюке були дев'ятою та десятою людиною, що мандрували по Місяці. Всі три астронавти вібувають тепер медичні перевірки, а наукові досліджують привезені ними зразки місячних мінералів, світлини та спостереження астронавтів, що дозволить їм значно поглибити знання про Місяць, його будову та його повстання.

Совєтська допомога Північному В'єтнамові

Американська військова розвідка дістала інформації, що північні в'єтнамці завдячують свої успіхи в офензиві проти Південного В'єтнаму в великій мірі допомозі СССР. Коротко перед початком офензиви СССР доставив Північному В'єтнамові сотні великих танків, далекосягних гармат та бодай 60 протилетунських рухомих станцій для вистрілу ракетних бомб СА-2. В Північному В'єтнаму побувала теж совєтська військова місія з совєтським маршалом Батітським на чолі, яка тиждень перед початком офензиви виїхала з Північного В'єтнаму. Її завданням було дати північно-в'єтнамському командуванню поради та вказівки, як переводити офензиву. Для відбиття совєтської офензиви ЗДА вислали понад 150 важких бомбовиків із ЗДА, які мають підсилити дотеперішні летунські бойові з'єднання. Тепер спільні південно-в'єтнамські та американські бойові воздушні з'єднання мають понад 1,000 літаків з наймодернішим виряддям.

Окрім того 150 воєнних суден різного роду обстрілюють північно-в'єтнамські військові частини поблизу узбережжя моря та рік.

Американські бомбовики, які скинули бомби на північно-в'єтнамські порти, по шкодили кілька совєтських суден, які привезли до В'єтнаму харчові припаси та військовий виряд. Пошкодження суден викликало гострий протест совєтського уряду перед урядом ЗДА.

35,000 квадратних миль на парки

Федеральний посол А. Сулятицький, що є парляментарним секретарем міністра для справ індіян та розвитку Канадської півночі, сказав на пресовій конференції в Едмонтоні, що теперішний федеральний уряд за чотири минулі роки зробив більше для розбудови національних парків, як попередні уряди протягом минулих 50 років. Бо за чотири роки свого урядування уряд призначив 35,000 квадратних миль на національні парки. Одначе уряд не дістав за те належного признання.

Чергові совєтські сателіти

Совєтська преса повідомила, що 14 квітня випущено чергового сателіта „Космос-486", який має прослідкувати космічні простір.

Того самого дня випущено в міжпляннетні простори автоматичну станцію „Прогноз", вагою понад 1700 фунтів, який має передавати на Землі дані діяння соняшних променів.

Короткі вістки

◆ **Славні ватиканські сади**, що ними досі користувався для проходів лише папа, відкриті тепер для всіх відвідувачів.

◆ **Болівійському маляреві** Б. Амор, який в Манілі кинувся з ножем на Папу Павла VI, запропонував президент Манілі Ф. Маркос звільнення з тюрми, якщо він поверненься до Болівії. Амор відмовився, бо до Болівії не хоче повертатися, а ніяка інша країна його не хоче прийняти.

◆ **За недавними вістками** з України, туди приїхали окремі комісії з Москви, які переводять чистки в різних установах, а зокрема в середніх школах, з яких усувають із праці всіх осіб, яких уважають „неблагонадійними" для совєтської влади.

◆ **В горах Гімаляях, в Азії**, лявіна змела із верху 27.000 стіп високої гори Манаслю 10 гірських провідників та чотирьох корейських і одного японського туриста. Вони всі згинули під лявіною. Живим залишився лиш один кореєць.

◆ **В Москві помер** на 66-ому році життя Б. Курхатов ,видатний совєтський атомовий фізик. Його брат Ігор був один з будівничих совєтської атомової бомби.

◆ **Східну Австрію** навістив землетрус, який пошкодив лінії електричних проводів та деякі доми на просторі 200 миль. Жертв у людях не було.

◆ **В фабриці радіоапаратів** і телевізій у Мінську на Білорусі стався вибух запальних і вибухових речовин, наслідком чого згинуло 270 осіб. Деякі закордонні часописи пишуть, що згинуло більше людей, але совєтські власті це закривають.

◆ **Прем'єр Ізраїля** Голда Меїр поїде в травні з відвідинами до Румунії, єдиної з комуністичних країн, що вдержує дипломатичні зв'язки з Ізраїлем.

◆ **91 американських банків** мали 577 своїх відділів у різних країнах світу, поза ЗДА.

◆ **Після провалу** т.зв. культурної революції в Китаї, китайці тепер впроваджують знову навчання англійської та французької мови, які в часі „культурної революції" було усунено з усіх шкіл.

◆ **Комуністичний президент** Чіле С. Аллєнде примусив чілійських генералів та адміралів замовляти збрую та військовий виряд у СССР, а не, як досі, у ЗДА. Враз із зброєю прибудуть до Чіле теж совєтські військові дорадники.

◆ **До Ізраїлю прибули вже** перші чотири американські реактивні бойові літаки „Фантом". Тепер Ізраїль має 76 літаків типу „Фантом". ЗДА погодилися продати Ізраїлеві понад 40 бойових літаків „Фантом".

◆ **Американський уряд** призначив для охорони п'ятьох кандидатів у виборах на президента ЗДА 85 поліційних агентів. Кошт вдержання агентів сягає один мільйон долярів місячно. Тут не вчислена охорона теперішнього президента Р. Ніксона.

◆ **В Персії**, після чотирирічної посухи, впали великі снігі, що місцями сягали 26 стіп. Наслідком сніговії загинуло багато осіб.

◆ **СССР вислав** до Куби дальші літаки та стежні човни, які можуть вистрілювати ракетні бомби на віддаль 15 миль.

◆ **В цілому світі** переведено досі понад 100,000 операцій мозку, щоб звільнити хворих від страху та напруження .З того понад 20,000 операцій переведено в Англії, 50,000 у ЗДА та багато тисяч в Канаді.

◆ **Кубинський диктатор** Фідель Кастро поїде цього року з відвідинами до Польщі.

◆ **Комуністичний Китай** заплатив першу рату свого річного внеску до ОН в сумі трьох мільйонів долярів. Має ще заплатити чотири мільйони. Зате відмовився заплатити 345,000 дол. на вдержання міжнародного війська в Кореї та на Кипрі.

◆ **Уругвайська** терористична організація „Тупамаро" звільнила з тюрми в Монтевідео 15 своїх членів та 10 кримінальних проступників, викопавши тунель, довгий на 200 стіп до міських каналів, з якими були злучені канали тюрми, куди й втікли в'язні.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ ВПРОВАДЖЕНО В АЛБЕРТІ ЛІТНІЙ ЧАС, тобто пересунено всі годинники одну годину наперід. Ще недавно, бо не цілих 100 років тому, 1879 р. було заведено т.зв. стандартний час. На світлині: С. Флемінг пояснює універсальний стандартний час в канадському інституті в Торонто.

ПОМИНКИ НА ЦВИНТАРЯХ В ЕДМОНТОНІ

Поминки на католицькому цвинтарі св. Йоакима будуть в неділю, 21 травня, о год. 2-ій пополудні.

Поминки на українському цвинтарі св. Михаїла відбудуться в неділю, 28 травня, о год. 2-ій пополудні.

НЕДІЛЯ ПРО СЛІПОРОДЖЕНОГО
14 травня

ДІЯНІЯ АПОСТОЛІВ: зач. 38

У ті дні сталося, коли ми ішли на молитву ,зустріла нас одна дівчина, що мала духа Пітона й віщуванням приносила великий зиск своїм панам.

Ця йшла за Павлом і за нами та кричала, кажучи: Ці люди є слугами Бога найвищого, вони звіщають вам дорогу спасіння. І це робила багато днів.

Та Павлові надокучило, і він, обернувшився, сказав духові: Приказую тобі в імені Ісуса Христа вийти з неї.

І вийшов в тій хвилі. А пани її, бачачи, що пропала надія їх зиску, спіймали Павла й Силу і заволікли на торговицю до князів.

І привівши їх перед начальників, сказали: Ці люди, будучи жидами, непокоять наше місто, і голосять звичай, котрий не годиться нам приймати, ані робити, бо ми — римляни.

І збіглася товпа проти них, а начальники роздерли їх одежу і казали бити їх палицями. І коли завдали їм багато ран, вкинули їх до в'язниці і приказали сторожеві пильно їх стерегти. Той, прийнявши такий приказ, вкинув їх до глибшої в'язниці, а ноги їх замкнув у колодку.

Та опівночі, Павло і Сила молячися, славили Бога; і слухали в'язні. І нараз зчинився великий землетрус, так що захиталися підвалини в'язниці. І зараз відчинилися всі двері і розв'язалися окови всіх. А сторож в'язниці, коли побачив відчинені двері в'язниці, вийняв меч і хотів себе вбити, думаючи, що в'язні повтікали. Та Павло крикнув великим голосом, кажучи: Не роби собі нічого злого, бо ми всі тут.

І попросивши світла, увійшов, і дрижачи, припав до ніг Павлові й Силі .А вивівши їх геть, сказав: панове, що маю робити, щоб спастися?

А вони сказали: Віруй у Господа Ісуса Христа, і будеш спасенний ти і твій дім. І проповідали йому слово Господнє і всім, що були в його домі.

І взявши їх тої ж години вночі, обмив їх рани і зараз охрестився сам і всі його.

І увівши їх до свого дому, заставив стіл і веселився з усім своїм домом, увіривши в Бога.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 34

У той час Ісус переходячи, побачив чоловіка, сліпого від народження. І учні його спитали його, кажучи: „Учителю, хто згрішив: він, чи його батьки, що сліпий він родився?" Відповів Ісус: „Ні, він не згрішив, ні його батьки, а щоб явилися на ньому Божі діла. Мені треба робити діла того, що післав мене, поки день; надходить ніч, коли ніхто не зможе робити. Поки я в світі, я світло світові".

Промовивши це, плюнув на землю й зробив грязиво з слини й помазав грязивом очі сліпому; і сказав йому: „Піди і вмийся в ставку Сілоамськім — що значить: Посланий".

Він пішов і вмивсь та й вернувсь видючий.

А сусіди й ті, що бачили його перше, що був сліпий, казали: Чи це не той, що сидів та просив? Інші казали: що це той; а другі: що похожий на нього. Він же сказав: „Це я". Казали тоді йому: „Як же відкрились тобі очі?" Відповів він: „Чоловік, що його звуть Ісус, зробив грязиво й помазав мені очі, і сказав мені: Піди до ставка Сілоамського — і вмийся. Я пішов, умився, — і прозрів". Сказали тоді йому: „Де він?"; каже: „Не знаю".

Приводять його до фарисеїв, колись сліпого. Була ж субота, коли Ісус зробив грязиво й відкрив очі. І знову питали його фарисеї; як то він прозрів. Він же сказав їм: грязиво положив він мені на очі й умився й бачу".

Говорили тоді деякі з фарисеїв: „Не від Бога цей чоловік, бо не шанує суботи". Інші казали: „Як може грішний чоловік творити такі чуда?" І незгода була між ними.

І знову кажуть сліпому: „Що ти кажеш про нього, що відкрив він твої очі?" А той відказав: „Він пророк". Не повірили тоді жиди про нього, що був сліпий та й прозрів, аж поки покликали батьків того прозрілого. І запитали їх, кажучи: „Чи ваш це син, що про нього кажете, що сліпий родився? як же тепер видить? Відповіли їм батьки й сказали: „Знаємо, що це наш син і що сліпий родився; як же він тепер бачить — не знаємо; або хто відкрив йому очі, — не знаємо. Його питайте, має літа, нехай говорить сам про себе".

Таке говорили його батьки, бо боялись жидів; бо жиди вже змовилися, щоб того, що визнає його за Христа, вилучити його з божниці. Тому то говорили батьки його: має літа, самого питайте.

Покликали тоді вдруге чоловіка, що був сліпий, і сказали йому: „Віддай хвалу Богові. Ми знаємо, що цей чоловік грішний". Відповів він: „Чи грішний чоловік він, — не знаю; одне знаю, що я був сліпий, а тепер бачу".

І знову сказали йому: „Що зробив тобі? Як відкрив тобі очі?" Відповів їм: „Я сказав вам уже й хіба ви не чули; що ви знову хочете чути? Може, хочете стати його учнями?" Вони вилаяли його й сказали: „Ти його учень, ми ж Мойсеєві учні. Ми знаємо, що Бог говорив до Мойсея; цього ж не знаємо звідкіля він".

Відповів той чоловік і сказав їм: „То ж то й дивно, що не знаєте, звідкіля він, а він відкрив мені очі. Ми ж знаємо, що грішників Бог не слухає; а хто побожний і Божу волю чинить, того слухає. Від віку не чувано, щоб хто відкрив очі сліпому від народження; коли б він не був від Бога, нічого б не міг зробити".

Відповіли й сказали йому: „У гріхах ти ввесь народився і ти навчаєш нас? І прогнали його геть.

Почув Ісус, що прогнали його геть, і знайшовши його, сказав йому: „Чи віруєш ти в Сина Божого?" Він відповів і сказав: „Хто він, Господи, щоб я вірував у нього?"

І сказав йому Ісус: „Ти бачив його, і хто говорить з тобою — це він". А він відповів: „Вірую, Господи", та поклонився йому.

У Мюнхені вшанували о. Петра Голинського

Святою Літургією, принаттям та багатьома побажаннями відзначено 50-ий ювілей священства о. прелата Петра Голинського.

Ювілята знає багато українців. Він був катихитом гімназій у Сяноці, Сокалі й Перемишлі, парохом у Альтетінгу в Баварії, професором в духовній семінарії в Гіршбергу.

Отець ювілят вислав до Риму деяку кількість студентів, що стали першими членами української вітки чину оо. Салєзіян, що й до тепер є керівниками й виховниками Української Малої Семинарії в Римі. Одним із них є Владика Андрій Сапеляк, єпископ українців в Аргентині.

о. П. Голинський брав участь у визвольних змаганням українського народу в рр. 1918-1922.

ВПреосвященний Іван Бучко назначив був о. П. Голинського генеральним вікарієм і від 1960 р. був він вікарієм Владики Платона Корниляка. О. ювілят був одним зі засновників „Християнського Голосу" українського католицького тижневика, що виходить в Мюнхені.

Писав статті і дописи до часописів а передовсім до „Християнського голосу". За його стараннями куплено в 1957 р. велику площу і будинок на власність нашої церкви, де примістилася апостольська візитатура де є, і до тепер, приміщується поруч бюр і канцелярії, ще й садочок, суботня школа і редакція „Християнського голосу".

О. ювілят перейшов у спочинок але той спочинок є виповнений заняттями для нашої церкви, українського люду і установ, що дуже близькі його серцю.

Редакція „Українських вістей" долучує і свої щирі побажання до побажань багатьох. Нехай Господь дасть прожити в здоровлю ще много літ!

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП БЛАГОСЛАВЛЯЄ КОНФЕРЕНЦІЮ ЛВУ

Крайова конференція Ліги визволення України (ЛВУ) відбулася в днях 22 і 23 квітня в Торонті. Нею завершено 23 роки діяльности цієї організації. У конференції взяло участь 98 делегатів і представників з 131 мандатами і голосами, які заступали 65 відділів ЛВУ і ОЖ ЛВУ та центральні керівні органи. Нарадами проводили: Яр. Пришляк (Монтреаль) — голова, д-р Мих. Боровик (Оттава), Лев Ковальчук (Ванкувер), п-і Тетяна Федорів (Едмонтон), Ів. Іванчук (Вінніпег), — члени президії та Василь Дідюк і п-і Ірина Кривнюк — секретарі.

Конференція вислухала 12 звітів з діяльности за три роки (1969-1971), провела дискусію над звітами та уділила абсолюторію уступаючим органам.

Доповіді мали: Б. Стебельський. „Наші завдання щодо України і в Канаді"; та Ю. Шимко: „Роля і завдання молодої української генерації в канадській суспільності"

На закінчення першого дня нарад відбувся бенкет, в якому взяло участь понад 400 осіб. Молитву перед вечерою відмовив о. М. Стефанів, а програмою проводив Б. Жаровський. Слово з нагоди конференції сказав голова ЛВУ Роман Малащук. Вітали конференцію рад. Василь Бойчук від посадника м. Торонта В. Денісона, п-і Д. Степаняк від централі ОЖ ОЧСУ, В. Мазур — голова УНПомочі і уповажений головної управи ООЧСУ, Т. Буйняк від ЦК КУ СУМ.

Головну промову сказав дост. Поль Гелієр, кол. міністер федерального уряду, і голова нової суспільно-політичної організації „Акшен Канада".

З письмових привітань відчитано листи з благословенням від найвищих ієрархів української католицької церкви з Блаженнішим Верховним Архиєпископом Иосифом на чолі, привітальне письмо від голови ОУН та АБН Ярослава Стецька та телеграму від лідера опозиції в оттавському парляменті Р. Стенфілда. Решту привітів зреферовано коротко.

У мистецькій частині уперше і дуже успішно виступав новий секстет пань „Світанок" з кількома українськими піснями.

У неділю, 23 квітня, по Богослуженнях, конференція продовжувала свою працю а також Об'єднання жінок ЛВУ відбуло, під головуванням п-і Марії Солонинки, свою сесію, де вислухано звітів і доповідей Оксани Романишин „Українська жінка в сучасній дійсності в Україні і на еміграції, та Софії Горлач „українська мати у вихованні дітей". Переведено дискусію, прийнято резолюції та обрано нову централю ОЖ ЛВУ.

На третій сесії конференції, в неділю по полудні, обрано нові крайові органи ЛВУ, ухвалено прелімінар бюджету на рр. 1972-1974, привітання від конференції, резолюції і постанови.

До центральних керівних органів увійшли:

Головна управа ЛВУ: д-р Роман МАЛАЩУК — голова, О. Романишин, інж. В. Безхлібник, інж. Яр. Чолій (Монреаль), Ів. Іванчук (Вінніпег), В. Сагаш (Ріджайна), М. Сус (Едмонтон), Л. Ковальчук (Ванкувер), д-р М. Боровик (Оттава) — заступники голови; С. Безубко, М. Бартків, інж. М. Барабаш, А. Бандера, І. Вараниця, С. Горлач, п-і О. Заверуха, В. Кардаш, В. Кліш, І. Козак, М. Кошик, С.Кузь, О. Кушнір, В. Макар, О. Матла, Яр. Млинарський, В. Окіпнюк, В. Солонинка, п-і М. Солонинка, д-р Б. Стебельський, Ю. Шимко.

Головна контрольна комісія: інж. П. Бубела, п-і М. Спольська, І. Бойко;

Головний громадський суд: М. Андрухів, Яр. Сербин, д-р М. Остафійчук, інж. Р. Стахів, В. Бородач.

Централя ОЖ ЛВУ: Марія СОЛОНИНКА — голова; члени: І. Кривнюк, С. Білик, О. Заверуха, С. Горлач, О. Романишин, Т. Стахів, І. Остафійчук, М. Шкамбара, Л. Вертипорох, М. Спольська, І. Безхлібник, Л. Кузь, М. Бандера, Л. Антонович.

Конференцію ЛВУ закінчено в неділю, 23 квітня, ввечері співом «Не пора».

Торонто, 24 квітня 1972 р.

Яр. Пришляк, голова

День БУК в Едмонтоні

Єпархіяльна управа Братства Українців Католиків Канади влаштовує в неділю, 25 червня „День БУКК" на Єпархіяльній оселі над озером Вобман.

Програма дня розпічнеться св. Літургією, що до її служення запрошено Преосв. Владику Кир Ніла, о. митрата В. Кушніра з Вінніпеґу та о. митрата М. Сопуляка.

Доповідь про 40-річчя БУКК виголосить о. митрат В. Кушнір.

Про землетрус в Баня Луці, Югославія

ЗАГУДІЛО ЗАСТОГНАЛО Й УСЕ ПОЧАЛО ХИТАТИСЯ

Церква в **Хорвачанах** зазнала великих пошкоджень. Було навіть небезпечно до неї заходити. Ми взялися до праці, але без грошевої помочі від Владики, наша праця була б без успіху. Ми знали, що поміч буде невистарчаюча, тому почали між собою збирали, що хто міг жертвувати.

Жертвували щиро й щедро, але вкінці показалося, що поміч, яку подали нам наші брати була вдесятеро більшою від того, що ми зібрали. З вдячністю можемо сказати, що коли б не поміч від українців ззакордону, ми залишилися б без церкви, а тим самим по нас і слід затерся би.

Лишня. Там була маленька церква, збудована в дуже непригожому місці. Вона також потерпіла. Молодий, енергійний парох о. Никола Овад рішив з людьми будувати нову церкву. І нині там вже стоїть мурована гарна церква. Не знаю, кілько тисяч тамтуди пішло. Вона ще не є вповні викінчена. Якщо вистарчить грошей, будуть кінчити цього року, якщо ні, то будуть викінчувати ще роками.

Церкву в Хорвачанах цілком поправлено й у ній тепер вже відбуваються богослужби. В додатку коло церкви поставлено нову дзвіницю, бо стара, дерев'яна підогнила й небезпечно вже було дзвонити. Хоч там дзвін невеликий, але коли б „тарахнув" на голову, то мігби добру ґулю набити...

Прнявор. Наша найстарша парафія в Боснії. Церква велика, висока, будована у формі хреста з гарною банею, з мальовилами на стінах. Землетрус так нею „похитав", що через щілини й кіт міг би влізти до середини. — Парох церкви, о. декан Олександер Біляк, що має досвід, велике довір'я в Божу поміч і в жертвенність парафіян, взявся до праці й тепер та церква сильніша, як була тоді, коли була новою. Її позтягали по всіх углах залізом і бетоном. Ще не скінчена, бракує грошей, але з часом і її викінчать.

Брезик. Тут стояла колись гарна церковця в правдивому українському стилі. Землетрус зробив з неї купу трузу. А тому, що там тепер небагато українців (колись було багато!) то там поставили маленьку церковцю. Чи вже закінчили, не знаю.

В Церовлянах також, завдяки допомозі, поправлено церкву і ще дещо на парафії.

Козарац. Там ще майже нічого не зроблено при відбудові. А церква поважно пошкоджена. Її відбудувати нелегке завдання. Був там старенький, хворовитий священик і не міг сам працювати при відбудові. Тому кілька місяців прийшов молодий, щойно висвячений — о. Антін Тарасенко. В нього великі пляни: відбудувати знищену церкву, пригорнути людей до церкви, а в Прієдорі (то повітове місто, де живе бл. 70 українських родин, а не мають своєї церкви) збудувати хоч маленьку церковцю, щоб наші люди не мусіли витирати чужих кутів. Плянів йому не бракує, бракує лиш грошей. Чи й

(Закінчення на 8 стор.)

Храмове свято в Едмонтоні

З приводу храмового свята едмонтонської парафії св. Миколая в неділю, 7 травня, буде врочиста архиєрейська Літургія в авдиторії школи ім. Остена О'Браєна, 6110 - 95 авеню. Початок богослуження: 9.45 ранку.

Потім — спільний обід у парафіяльній залі.

Церковна громада та її провід запрошують до участи в торжестві.

Парафія св. Миколая, наймолодша між нашими парафіями Едмонтону, будує свою церкву. Парохом є о. Микола Дядьо.

Слухайте з Едмонтону

З французької радіостанції Се-Аш-Еф-А в Едмонтоні пересилаються півгодинні релігійні програми українською мовою.

Щопонеділка о 8.30 веч. — програма Централі українців-католиків.

Щосереди о 8.30 веч. — програма оо. василіян «Вечірня година».

Поминки в сороковий день смерти

ПОДЯКА

Обласний отаман Українського Вільного Козацтва на Канаду-Захід, іменем обох козацьких станиць Едмонтону, станиці в Калґарах і станиці у Ванкувері, отсим має шану зложити щиру подяку Високопреподобному канцлерові козацьких станиць Едмонтону, о. протопресвітерові Юрієві Ковальському, парохові катедри св. свящмч. Иосафата, за відправлення дня 19 березня ц.р. заупокійної Служби Божої і панахиди за спокій душі нашого незабутнього побратима д-ра Ілярія Чеховського, адмін. підполковника і ґенерального судді УВК.

При панахиді асистував парох церкви св. Володимира о. Роман Ганкевич, б. воїн І-шої Дивізії УНА і йому наше козацьке побратимство сердечно дякує.

Не можемо поминути мовчанкою хору під орудою п. М. Іваника, який своїм гарним співом гідно звеличав панахиду і йому та хористам наше щире спасибі!

Інж. Василь Горбай,
обласний отаман УВК

ВІСТІ З САСКАЧЕВАНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

6-го - 7-го травня — Наради Крайової управи ЛУКЖ в Саскатуні.

7-го травня — Архиєрейська візитація та св. Літургія — год. 10 рано в церкві Сош. св. Духа — Вейбурн. Година 4-та пополудні Арх. Молебень та посвячення нарізного каменя нової церкви св. Атанасія в Ріджайні.

✠ АНДРЕЙ, Саскатунський єпископ

†

Ділимося з українським громадянством сумною вісткою, що в четвер, 27 квітня, в Ню Гейвен, ЗДА, по довгій та важкій недузі, проживши 50 років, відійшов у вічність

бл. п. БОГДАН ЛИСЯК

хоружний Першої Української Дивізії УНА та майор Українського Вільного Козацтва, кол. адютант команданта табору полонених в Ріміні, Італія.

Похорон покійного відбувся в суботу, 29 квітня в Ню Гейвен, ЗДА.

Управа Едмонтонської Станиці
Першої Української Дивізії УНА

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

ЗАУВАЖЕННЯ Й ПЕРЕСТОРОГА НАШОМУ БЛИЖНЬОМУ

о. Микола ДЯДЬО

У РОДИНІ

Великий обов'язок напоминати мають батько й мати. Вони найдовше і найчастіше перебувають з таками, які потребують напімнення. То правда, що не раз діти не хочуть слухати перестороги батька-матері, але неохота дітей не звільняє родителів від обов'язку напімнення.

Буває, матері скаржаться, що мусять кричати, а навіть клясти, бо діти не слухають. Людська зіпсута природа така, що не любимо, щоб нам звертали увагу, ми ображуємося, робимо якраз навпаки. Але це не звілняє, від обов'язку напоминати нікого, почавши від папи і скінчивши на сірім християнині.

Батько-мати не будуть відповідати за те, що діти не слухають їх а за те, що бачили зло і нічого не казали, не перестерегли. Можливо, що дитина не послухає зразу батька-матері, але за якийсь час зрозуміє, що мати й батько казали правду.

Дозволяти на все — значить не любити, бо хто любить, тому залежить на справжньому добрі того, кого любить; дозволяти ж, на зло вийде на лихо тому, що його робить.

Пам'ятайте це, батьки й матері: Чи слухають вас діти, чи ні, ви бачачи, що за вашим розумінням вони зле чинять, скажіть їм свою думку, щоб не мати колись перед Богом відповідальности за шкідливе потурання.

Можна сказати, що більшу ,частину дня наші діти перебувають з учителями. Щасливий той нарід, що має вчителів, що не тільки навчають, а й виховують. Здається, що канадці не належать до щасливих народів, бо багато вчителів не звертають жодної уваги на виховання, а деякі свідомо нищать і те, виховання, що защепив дім, церква чи добрі люди.

Відповідальність за виховання дітей лежить передусім на родителях. Тож вони повинні добре знати, як учителі ставляться до виховання і на яких основах виховують дітей. Учитель-християнин теж повинен напоминати тих, що сходять на лиху дорогу, а не казати, що наш час — доба свободи, і не дозволяти, щоб у молоді зростали звірячі пристрасті, що їх має кожна людина. Одна людина їх поборює, друга хоче наситити, при чому терплять інші.

Мимохіть приходять на думку слова пророка Неемії (9, 29-30): «Ти пригадував їм, щоб навернути їх до закону Твого, але вони були зухвалі й не слухали заповідей Твоїх, і грішили проти Твоїх постанов, які дають життя тому, хто їх виконує. Вони бунтуючись, обернулися спиною, стали тугошиїми й не слухали. Багато років Ти був з ними терпеливим і впоминав їх духом Твоїм через Твоїх пророків, та вони не слухали; тоді Ти видав їх у руки народів чужоземних».

Чи не чути тут перестороги тим, що не зважають на Боже напімнення і псують нашу молодь, дозволячи її на зло?

Колись був інший час. Колись, як читаємо у Второзаконні (21, 18-21): «Як у кого буде непокірливий і бунтівничий син, що не слухається голосу ні батька, ні матері; і хоч вони напучують його, а він не слухає їх, батько-мати нехай візьмуть його і припровадять до старшин міста, до брами своєї оселі; і скажуть старшим міста: оцей наш син непокірливий і бунтівничий, він не слухається нашого голосу: гульвіса й п'яниця. Тоді всі люди міста закидають його камінням на смерть. Так викоріновуватимеш зло з-поміж себе».

Пригадаймо собі цю старозавітну суворість не на те, щоб не слухняних каменувати, а на те, щоб зрозуміти й відчути, що Господь вимагає і від нас казати слово перестороги й докору там, де його треба.

Деколи краще не казати. Не треба напоминати чужим людям такого, про якого думаємо, що замість добра буде ще гірше, що напімнення викличе не поправу, а радше затверділість у злі. За таких ми повинні молитися, щоб Господь їх напімнув своїм власним способом, а Він має тих способів дуже багато.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова доставa. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

Можете купити молитовник
"ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВОЗНОШУ ДУШУ МОЮ"
За благословенням верховного архиепископа Його Блаженства Йосифа появився молитовник, виданий у Римі, на доброму папері, 900 сторінок друку. На зміст складаються: різного роду молитви, в тому багато молитов Божого слуги митрополита Андрія, тексти св. Літургії св. Івана Золотоустого, Вечірні та Утрені (незмінні частини), тропарі й кондаки, Молебні й Акафисти тощо. Ціна 7 долярів.
Хто бажає набути цей молитовник, виданий згідно з постановою синоду владик Української Католицької Церкви, хай пише, долучивши 24 центи на оплату поштової пересилки, на адресу:
Rev. W. Tarnawsky, 11301 - 96 Str., Edmonton 18, Alberta

Офіційно совєтських шпигунів у Канаді немає

Любор ЗІНК

Совєтські шпигуни в Канаді? Підривництво і саботаж? Не може бути. Цього між приятелями не буває.

Голова ради міністрів СССР і прем'єр Трюдо минулої весни підписали протокол дружби. В ньому не згадувалось про підривну діяльність чи шпигунство, хіба що московський режим припускає, що така діяльність впадає під рубрику культурного обміну.

Це можливе, і міністер Трюдо повинен краще приглянутись. Його старання нав'язати близькі відносини з Москвою — подібні до тих, що колись існували між офіційною Оттавою і Вашінгтоном — через непорозуміння таких дрібниць, як термінологія, може збитися з дороги.

ШКОЛА ЛЕНІНА

Шпигунство, підривна робота і саботаж завжди були сильними, характерними властивостями совєтської культури. Вже Ленін, основоположник Совєтського Союзу, відкрив спеціяльну школу для шпигунів, підривників та саботажників. Його спадкоємці великодушно розбудували програми формалізованого навчання в суті цієї большевицької культури.

Ще 1926 р. Комінтерн (Комуністичний інтернаціонал) завершив будову широко розгалуженої сітки, що росла, як гриби після дощу, відкриттям школи ім Леніна в Москві — університетського рівня. З то-

(закінчення на 8 стор.)

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

БЛАГОСЛОВЕННА МІЖ ЖОНАМИ...

Вітаємо Тебе, Божа Мати, Благодатна, й в цьому місяці травні. Дякуємо Тобі за всі ласки.

Вітаємо й Тебе, Україно-неньо, Батьківщино наша! Чи доживемо твоєї волі й слави?

Вітаємо Вас, рідна мамо моя та від Вашого любого сина! Чи побачимося?

І так щороку в травні, оживають у душі та серці ось такі почування... Це особливий місяць. Місяць особливших ласк від Божої Матері.

Тож молімся до Пресвятої Богородиці за здоров'я наших земних матерів та нашу молодь. Благаймо Її за нашу матір-Україну, щоб осінила її незаходячим світлом своїх ласк!

Наслідуймо Матір Божу в Її побожності, любові до Бога і ближніх. Надіймося на Неї, на Її поміч нам!

Радуйся, Благодатна, що душі просвіщаєш! Ми віримо у Твій святий Покров.

Едмонтон О. Х.

З ОБУРЕННЯМ

Вашу статтейку (про покійного митрополита Іларіона, «УВ» 13 квітня) я читав з обуренням. Що ми за редакції маємо! Краще б вам мовчати, як не знаєте його писань.

Торонто К. Грищина

► Статтейка з приводу смерти митрополита була посмертною згадкою, не посмертним судом, який належить Господеві, справедливому і куди милосерднішому за редакторів і читачів. — «УВ».

ПИСАТИ ІСТОРІЮ ПЛАСТУ

Головна Пластова Булава з нагоди 60-річчя Пласту рішила видати його історію. В сучасних наших умовах це — надзвичайно трудне й складне завдання. Зокрема писання початків цієї історії (до першої світової війни, а опісля двадцять років діяльности на терені батьківщини і в міжвоєнному періоді на еміґрації) натрапляє на великі трудноші через брак архівів, бібліографічних та інших документальних даних. Вони, якщо збереглися, залишилися в Україні, і нам не доступні.

Цей дошкульний брак джерельних матеріялів до історії Пласту могли б — бодай у якійсь мірі — заступити збережені збірки, документи, спомини й відомості приватних осіб, що живуть тепер у західному вільному світі.

Тому звертаємося до всіх осіб доброї волі, не тільки пластунів, в посіданні яких находяться будь-які матеріяли до історії Пласту (зокрема років 1911 - 1945), або які могли б опрацювати будь-які часові чи льокальні фрагменти 60-літньої історії Пласту (спомини й переживання, активна співучасть, а чи обсервація, сильветки - біографії пластових діячів, осередків, з'єднань чи їх проводів тощо) — надсилати нам усі ці матеріяли. Згори дякуємо за труд і допомогу в цій справі.

Ніхто не напише нам нашої історії, якщо ми самі не збережемо її для майбутнього.

Адреса Головної Пластової Булави: 2445A Bloor Street West, Toronto 21, Ont.

В. Палієнко, голова ГПБ
А. Фіґоль, гол. редактор
Торонто — Мюнхен

ЗА ГЛИБШЕ РОЗУМІННЯ ПОДІЙ В УКРАЇНІ

НАШІ ПРОТЕСТИ ПРОТИ НОВИХ АРЕШТІВ УКРАЇНСЬКИХ ДІЯЧІВ КУЛЬТУРИ

У всіх країнах по цей бік кордонів СССР і цілого совєтського бльоку від кількох років ідуть голосні протести українських національних організацій проти зміцненої акції совєтської влади арештами і важкими карами затулити уста відважнішим інтелектуалам у їхніх виступах в обороні вільного розвитку української культури і цим способом застрашити всіх інших та примусити їх до мовчанки. Особливої інтенсивности набрали ці протести в Канаді і в З'єдинених Державах Америки. Тут виявилась повна солідарність і єдиний фронт усіх секторів української національної спільноти. В небувалий дотепер спосіб виявилась в цих країнах особлива активність і жертвенність української студентської молоді.

Важливим моментом цих протестних демонстрацій є те, що з приводу арештів таких діячів, як Лук'яненко, Чорновіл, Світличний, Мороз, Дзюба і Сверстюк, а також самозрозуміло ув'язнення Владики Величківського, протестаційна акція була маніфестом не лишень на самім українськім ґрунті, але була також поведена інтенсивна протестна діяльність серед державних чинників цих країн, серед ширшого неукраїнського суспільства і на форумі інтернаціональних організацій. Масовий протест молоді перед будинком Об'єднаних Націй у Ню Йорку і належний натиск студентської молоді на прем'єра Трюдо заслуговує на особливе признання.

Нема сумніву, що згадані неукраїнські чинники при нагоді цих протестів і меморіялів мусіли хоча б на хвилину поставити собі питання: що це діється в Україні? звідки взялись в українськім народі в Україні ці рухи опору проти панівного совєтського режиму? яке значення цих подій і чи це лише хвилеве „модне" явище? звідки взявся совєтський режим в Україні і яка державно-правна якість його конституційного, а яка соціологічна природа цього ладу в Україні?

Насувається само собою нам на думку питання: чи на всі ці питання, які мусів вдумливий читач наших протестних заяв собі поставити, він знайшов відповідь з наших заяв і меморіялів.

Тривалий успіх нашої протестної акції залежить від всебічної нашої інформації.

Кожний наш громадянин знає, що в коротких резолюціях і навіть у меморіялах неможливо дати сторонньому діячеві повного розуміння сучасних подій в Україні, а тим менше виробити собі належний погляд на дальшу перспективу розвитку відносин в Україні. З цієї причини треба конечно зазнайомитись з історією України взагалі, а з історією переломової доби в роках 1917-1920 зокрема. Без пізнання цієї доби з документованих праць ніхто сторонній не розуміє ні що то таке „Українська Совєтська Соціялістична Республіка" ні що таке „Союз Совєтських Соціялістичних Республік", які одночасно є репрезентовані з рішальним голосом в Об'єднаних Націях.

Всі ці державні і суспільно-політичні діячі, до яких ми керуємо наші протестні резолюції і меморандуми, це особи з вищою освітою. З середніх школах ("гайскулах") і в університетах та колегіях вони вивчали історію не лише своєї країни, але також світову і зокрема історію Східньої Европи, як історію Росії і СССР. З підручників цієї історії вживаних у цих школах, і з викладів майже всіх своїх професорів вони засвоїли викривлену картину історії Росії і СССР, а Україна там трактована ще від 9-го сторіччя як неподільна частина Росії. Без огляду на те, хто писав ці підручники, чи тутешній російський історик чи ні, то все одне ввесь процес історичного розвитку Східньої Европи там представлений із такого москвофільського становища. Ми не повинні дивуватись, що потім такі науковці місцевого походження і державники дивляться на Україну з такого самого становища, як вони оцінюють характер Пенсилванії чи Тексасу в З'єдинених Державах Америки.

Висновок для всіх нас повинен бути ясний: Потрібна наша історія в англійській чи в інших світових мовах, яка дала б правдиву картину української етногенези від перших сторіч по Христі і яка представила б державотворчі змагання і досягнення українського народу продовж півтора тисячеліття і зокрема в добі визволення націй у роках 1917-1920. Наукове Товариство ім. Шевченка вже від десятка років сповняє це завдання своїми науковими публікаціями в Бібліотеці Українознавства. Вся проблема є лише в тому, щоб ми ці публікації дали в руки англомовним студентам і їхнім професорам, а також компетентним і політичним діячам.

Наперед самі мусимо зазнайомитися глибше з історією нашої соборної національної державности.

Мусимо вдаритися в груди і признатися, що це завдання в нас ще далеко не є виконане. Маємо україномовну монографію історії соборної національної державности України. Це праця проф. д-ра Матвія Стахова: 6 томів у 7 книжках історія Західньої України в роках 1918 - 1923 з повною документацією; історія України в добі Директорії УНР в 7 томах; історія трьох воєнних інвазій Совєтської Росії в Україну в роках 1917-1920 в 4 томах. В цій праці пізнає наше молоде покоління величню державо-творчу працю українського народу в цій добі, коли Соборна Україна мала реальну владу на своїй етнічній території, більшій від тодішньої Франції і коли вона цю свою великодержавність боронила на мілітарних і дипломатичних фронтах протягом 1917 - 1920 років.

В особистих контактах з неукраїнськими студентами і професорами та з суспільно - політичними діячами можна в розмовах з ними „арґументами ад гомінем" переконати їх до того, щоб вони зазнайомилися з англомовною історіографією тієї доби України, щоб пізнали, що Україна ніколи не була і не бажала бути „Пенсилванією" Росії, але була і хоче бути такою ж державною нацією, як усяка інша велика культурна нація в світі. Проте, така особиста акція буде неможлива, коли даний наш діяч чи студент сам дотепер не зазнайомився докладно з історією України в переломовій добі історії світу 1917 - 1920. В кожнім випадку, як мені відомо, з накладу по пересічно 2,500 примірників кожний том продовж десятка років вичерпаний наклад двох перших томів Західньої України, а всі інші томи лише кругло не цілих 2,000 примірників пішли між читачів.

Монографія про УНР в 1918 - 1920 і монографія історії трьох воєнних інвазій Сов. Росії в Україну і творених на окупованій частині її території трьох совєтських республік є единою вповні документованою рідкісними джерелами, історією тієї доби. Без пізнання документальних даних не лише українських, але й усіх інших джерел легко може не лише ляїк, але навіть таки наш професор повірити совєтській фальшованій науці, що мібито УССР це правний наслідник Гетьманату і УНР, тобто, що УССР є ніби то українською національною державністю, а лише з українським комуністичним режимом, що був ніби то утворений самим українським „трудящим народом".

Наукове Товариство ім. Шевченка в Бібліотеці Українознавства видало до тепер при допомозі меценатів, окремих осіб і організацій, вже три томи англомовної історії тієї доби. Один том історії першої воєнної агресії Сов. Росії проти України: Ukraine and Russia 1917 - 1918. Outline of History of the First Soviet Russian Aggression against Ukraine. Shevchenko Scientific Society, New York, 1966. By M. Stachiw, L.L.D. (Ukrainian Free University, Munich).

Два томи історії соборної державности в Західній Україні: Western Ukraine at the Turning Point of Europe's History 1918 - 1928. By M. Stachiw, L.L.D. (Ukrainian Free University, Munich) and J. Sztendera, M.A. University of South Dakota) Forword by Roman Smal-Stockyy, Ph.D. (Catholic University, Washington, D.C.), edited by Joan L. Stachiw, D.Ed. Vol. I New York. - Vol. II. New York. Shevchenko Scientific Society. 1971. Foreword by Robert Welch, Minister of Education of Toronto, Ont.

Треба лишень ці наукові документовані публікації дати до рук наперед нашій молоді і потім поширити їх серед неукраїнської студентської молоді через особисті контакти і через замовлення університетських бібліотек.

Тільки тоді ми самі будемо мати глибше розуміння сучасних подій в Україні і зможемо належно інформувати чужі суспільні чинники належно про значення сучасного руху в Україні і про ті арешти, проти яких ми слушно протестуємо.

Із звітів НТШ в ЗДА відомо, що саме тепер є вже в друкарні два дальші великі томи англомовної історії УНР на тлі тодішніх світових подій в 1917 - 1920. Це спільна праця професорів д-ра М. Стахова, д-ра Петра Стерча і д-ра Миколи Чировського. Крім того вже є на викінченні приготовані до друкарні дальших два томи історії УНР не лише у внутрішній політиці й мілітарній обороні, але також на тлі залаштункової політики Найвищої Ради Мирової Конференції в Парижі, яка в 1919 - 1920 рішала під впливом наших ворогів на нашу некористь і витворила сучасну ситуацію світу „ні миру ні війни".

Без зазнайомлення з цими працями трудно зрозуміти сучасні події в СССР і в УССР.

С. Л-ка

* * *

П. С.

З терену Канади можна замовляти ці публікації в Осередку НТШ в Едмонтоні, Алберта, 16311 - 89 Аве, Едмонтон 52, або в Осередку Українського Публіцистично-Наукового Інституту в Едмонтоні, 10107 - 142 Стр., Едмонтон 50, а з терену ЗДА в централі НТШ в Ню Йорку, 302 Вест 13 Стріт, Н. Й. 10014.

піяніст Роман РУДНИЦЬКИЙ

Хвалять українського піяніста

Наш славний, молодий піяніст Роман Рудницький вибирається в турне по Европі і буде грати в Парижі, в Лондоні і в інших місцях.

Він повернувся з недавнього турне незвичайно вдоволений передовсім успіхами в Греції та Польщі.

Про нього «Ню Йорк Таймс» пише: «це піяніст індивідуальний, захоплюючий», а віденський «Таґесшпіґель»: «незвичайна точність, розкішний темперамент, глибока фортепіянова музичність».

«Трибуна люду» (Варшава): «артист і віртуоз найвищого ступеня».

«Аванті» (Міляно): «вражаюча музична і п'яністична особовість».

КОМЕНТАРІ

ІНТЕРВ'Ю ЯКОГО, ВЛАСНЕ, Й НЕ БУЛО

Одна західнонімецька газета, що не терпить примирливої «остполітік» (східної політики) канцлера Віллі Брандта, післала свого репортера до одного з українських владик. Владика погодився на інтер'ю. Зустріч відбулася, але про інтерв'ю краще й не згадувати. Німецька газета, заявив тепер український епископ, «видрукувала такі речі, що незгідні з правдою, баламутні й перекручені або й зовсім видумані».

Шум навколо баламутного інтерв'ю вже затих. Тож не будемо називати імен. Після т.зв. інтерв'ю епископ, якому заподіяно кривду, написав довге спростування. Це трохи цікавіший документ. З нього виходить, що нашим владикам треба дуже берегтися репортерів, завжди ласих на сенсації, але й репортерам не варто добиватись на розмову до тих епископів, що не хочуть говорити.

Дивіться, що сталося. Наш епископ рад був говорити про релігійне переслідування в Україні, але німецький журналіст розмову повертав на Брандта і на ватиканську політику. «Він — каже з жалем владика — навіть намагався накинути мені свій власний погляд на шкідливі наслідки ватиканської східної політики для цілої Церкви, а передусім для українців». Німецький репортер, до речі, католик, «повинен знати, що Церква — це Божа установа, ведена Духом Святим, а Дух Святий не допустить, щоб людський церковний провід заподіяв яку шкоду Христовій Церкві».

Щодо Брандта, наш епископ заявив, що він далекий від політичних справ. «А якщо з тієї „остполітік" мали б вийти які обмеження для українців, то гірше вже нам не буде, як було досі, бо, зрештою, все в Божих руках, отже, в добрих руках». Це майже схоже на побожні заяви молочаря Тев'є, героя новель жидівського гумориста Шолома-Алейхема. Тев'є, нарікаючи на свою щербату долю, завжди додає: «Але видно, така Божа воля. Це значить, що так добре, хоч, правду кажучи, якби було інакше, не було б погано».

На Боже провидіння покладається теж наш первоієрарх Йосиф. Але після провалу справи патріярхії він написав трохи інакше: «Не зважаючи на всі наведені арґументи і рації в папському письмі, ми вповні розуміємо і жаль наших вірних. Та все таки треба прийняти цю тимчасову відмову в дусі віри і підчинення, зі спокоєм і відданням Божій волі. Водночасно ми не повинні закладати рук, але далі провадити та розвивати, як дотепер, а навіть усильніше, наше церковне і народне життя в правних межах верховного архиепископства, поки воно не буде завершене патріярхатом, у глибокому переконанні, що все таки він стане дійсністю, бо сила Божої справи мусить взяти верх над усякими людськими перешкодами».

ЧИ Є В КАНАДІ БІДНІ ЛЮДИ?

Навіть у найбагатішій країні світу, в ЗДА, є бідні люди. Є вони і в Канаді. На цей прикрий факт ще раз указали католицькі епископи Канади. В заяві, ухваленій на недавній конференції в Оттаві, кажеться: «Багатство Канади розділене нерівно. Ця нерівність, через яку стільки людей живе в біді, є суспільним гріхом». Уряд країни, всі громадяни мусять подбати, щоб кожен канадець мав забезпечений прибуток «на гідний людський прожиток».

Кількість людей старшого віку щороку зростає, а через безнастанну інфляцію їхня доля раз-у-раз погіршується. Значний відсоток пенсіонерів уже є не тільки бідними, а й забутими людьми.

На другий тиждень новий міністер фінансів Тернер пред'явить парляментові бюджет. За повідомленнями з Оттави, в бюджеті багато уваги приділено справі безробіття. Забуті люди далі залишаться забуті.

ОДИН З РОЗДІЛІВ ПОВІСТИ „БІЛЬМО"

(Ю. К.) Подаємо нашим читачам у невеличкому скороченні один розділ з автобіографічної повісти „Більмо" чи не Михайла Осадчого, що в кількох редакціях появилася в українському самвидаві.

Цей розділ — сатира на українців написана чи не росіянином, вкрай переляканим українським „шовінізмом".

Про згаданого автора скажемо, що він народився на Сумщині в сім'ї колгоспника в 1936 році, теж, що він закінчив журналістику на львівському університеті. Арештований ніби за „антирадянську пропаґанду" був засуджений на два роки концтаборів і звільнений у 1968 році.

Повість „Більмо", недавно видана в „1971 Дер Ферляґ, Нойфарен" користується великою популярністю в Україні. Видання — повне страхітливих коректорських помилок.

Найзлочинніший народ у світі — українці. Вони найпідліші. Можна підійти і подивитися їм у вічі — вони підлі. У них щось таке живе, чого варто остерігатися. Українців остерігаються. Не остерігайтеся їх, вони зроблять з вами таке, що потім сам дідько не виразуміється. Бо вони найзаядливіші у світі самостійники. Можете це серед них спостерігати. Вони дуже живучі. Наступіть їм на хвоста, вони його залишають і втікають. А потім їх хвіст виростає удруге. У таборі вони почувають себе, як удома. Українець висить на березу сушити онучі. На березі не можна сушити онучі, бо вони їй не пасують. Ніякої тобі краси. Але спробуйте йому про це сказати! Підійде і покаже свої злочинні очі. Ох, ці українці! Їх тут найбільше і тому вони такі нахабні. Вони, знаєте, такі невиховані. Але якби лише тої біди. А то ще заядлі націоналюги щирі; де є можливість, там і пхаються зі своєю мовою.

Зек-росіянин, зек-литовець, усі, знаєте, ні сіло, ні впало, а скажуть щось поукраїнськи. Якби тільки зеки, а то й мусор і той каже: гаразд, погано, лихо, добре... Через кілька років взагалі табір може перейти на українську мову. Кнут, той же говорить. Даніель говорить. Потім той фін — теж. А, знаєте, навіть на тій Україні ні разу не був. Це вже не націоналізм, а який шовінізм. І взагалі, знаєте, ці українці ніколи не були націоналістами. Вони — шовіністи, не приховують навіть цього. Але їх мусять ув'язнювати за націоналізм, оскільки у нас ще до шовінізму не дійшли. Статті такої, знаєте, немає. А коли буде, то тоді певне що щезне це слово націоналізм. А то вони, знаєте, уже дуже маскуються за нього, дуже вже воно вигідне для них, і взагалі, що вони хочуть? Хочуть, щоб Україна була самостійною. Добре, зроби їм самостійну, — так вони за кілька років асимілюють усі мови, а хто не підкориться, так вони всіх попересаджають у мордовські табори... Добре, що народ це розуміє і не допускає. А хто проти волі народу пре, так тих у каталажку. Хай там собі створюють, а то розперезалися. Так народ свій ганьбити в світі! А, знаєте, тут так придивляються до одного, до другого, до третього, а воно ж. собака, так і несе від нього... І хитрі всі такі. От кажуть іти йому на політзаняття, щоб перевиховувався, став, нарешті, людиною, хто ж йому зла бажає? А він — поза бараком і на стадіон у футболик позабавитися. Ну ж, анахтемська віра! Або ж впаде животом догори в Гайдпарку! Так силок натягує від сонця. А, не бійся, верстат простоює, і задні ніжки для крісел нефуговані стоять. Ти його за ще в шізо, а воно відлежиться там п'ятнадцять днів, зустрічає, іде, ще й рум'янець на щоках. Де ти в біса взяв у тому шізо рум'янець, коли спиш на цементі? І ніяк не може звикнути до порядку. Є рада колективу, є секції внутрішнього порядку, культурно-виховна, санітарно-тігієнічна, спортивна. Ганятиме, як навіжений, у футбол, а щоб у секцію поступив та ганяв від її імені, то дідька лисого. Начальник його кличе до себе. Розмовляє, як з людиною, як рівний з рівним. Просить його, щоб педевиховався, щоб засудив свої колишні вчинки. І що? Мав би за це дострокове звільнення, мав би після півстроку посилку раз на чотири місяці, чотири листи писав би на місяць. Ларьок — сім карбованців замість п'яти. Та й начальники б поважали. А — ні. Не може, кляте насіння, упреться, як бугай, і мовчить. А, не бійся, де не треба, то, то так кричить, що оглухнути можна. А є ж таке, що вже порохно з нього сиплеться.

Вийшов би, одружився б, на Домбас! в шахті міг би працювати, або й у Казахстані — комбайнером. А ні — не покається. А як покається, то хіба ж його випустиш, коли покаявся на зіньковї очі. Хай досиджує, раз такий мудрий. А живуче ж яке! Ото сидить двадцять п'ять за свої справочки і виживає. Другий би разів десять умер, а воно живе. І якби так жило, а то й ще на щось сподіваеться...

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик ◈ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◈ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ◈ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◈ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS

10967 - St., Edmonton, Alta.

Second class mail, registration number 1035.

ВІД ВЛАСНИХ ДОПИСУВАЧІВ

Мирнам-Світоч, Алберта

(З хроніки містечка Мирнам в часах 1930-1935 р.)

К. Кантор

(Закінчення з попереднього числа)

Величавим був здвиг, що відбувся 1932 року у Чіпмані. На великій площі сила-силенна народу. Багато возів і авт з цілої Алберти. Кількома троками приїхали з Мирнам члени оркестри і дівчата в одностроях. Оркестра і дівчата зайняли місце на виставовій площі. Дівчата уставилися зразу в чвірки, а потім в двійки. Коли оркестра відограла „О Канадо почалися вправи при звуках аркестри. Дівчата робили свої вправи до такту то вільноруч то з лентами в руках то з віночками. Люди не могли натішитися і налюбуватися. Пів години минуло як п'ять хвилин. По скінченню посипалася буря оплесків, що тривала добрих кілька хвилин .То була нагорода за попис і заохота не уставати в праці. Мирнам гарно пописався!

Той попис розбудив людей з дрімоти. Почали й другі організуватися, будувати Народні Доми, основувати гуртки молоді скрізь розпочалася освітна праця. Зменшилося пияцтво, бійки на весіллях та на забавах. Натомість молодь почала грати представлення, вивчувати співанки. співати в церкві. Найрадше співали стрілецькі пісні. Співали в дома, в полі при роботі, чи вечорами на вулиці. Нераз вийдеш з хати, надворі тихо- тихенько, а там десь з далека почуєш: „Гей долиною, гей широкою козаки йдуть". А з другої сторони „іде іде військо крізь широке поле"... розходиться голос по канадських полях і здається тобі, що ти в рідній Україні. А то нащадки наших переселенців співають рідних пісень.

По двох роках капельмайстер відїхав. Т-во попрохало попереднього диригента вернутися до Мирнам. І п. Кость Кантор послухав запрошення, вернувся 1934 р. до Мирнам і почав працювати. Тепер вже було дещо легше підготовляти молодь, бо вона вже багато знала й була більше вироблена. Відбувалися дальше концерти, представлення й пописи.

Найзамітнішим був концерт на честь англійського короля Юрія, 6-го травня 1935 р. Підготовка почалася заздалегідь. Передусім зміцнено хор новими силами з місцевих учителів й учителок. Проби були два рази в тижні. Співаки приходили на проби точно. Попри підготову до концерту хор вивчив також св. Службу Божу.

День 6 травня був пам'ятним днем не лиш для Мирнам, але й для околиці. Погода в той день була гарна, небо погідне, легкий вітрець підсушував мокру землю. То був день св. Юрія. Кругом нашої гарної української католицької церкви повно возів, повно авт. То поселенці з української землі збираються на Богослужбу молитися за здоров'я володаря британської імперії. Церква повна вірних, що набожно слухають св. Служби Божої. Править її о.. А. Винник ЧСВВ. Місцевий хор, під управою Костя Кантора, співає гарно, аж хочеться слухати. Священик виголошує спеціяльні молитви за короля Юрія, за перемоту над ворогами, за здоров'я. При кінці виголошує священик коротку промову, інтонує многоліттєвіє, а хор співає грімке „многая літа".

Близько години 12-ої кінчиться Богослуження. Люди роєм подаються до УНДому на спільний обід, що його приготовило наше жіноцтво з НДому.

Точно в годині 2-гій починається похід. В поході беруть участь майже всі довколишні школи. Зі школи у Мирнам, де вчить троє вчителів, лиш п-а Ґошко бере участь у поході. Другі вчителі не погоджуються з ідеєю святкувати ювілей короля.

Приблизно 1,000 людей бере участь в поході. Британський прапор шелестить у веснянім леготі. За ним напис: „Лонг лив гіс меджесті кінг Джордж V".

На чолі походу йде оркестра, за нею йдуть школи, потім молодь, жінки й дівчата, парубки й чоловіки. Різнобарвною стрічкою тягнеться похід, оркестра грає марші. Коло парадної брами, прикрашеної українським та британським прапорами похід зупиняється. Оркестра грає „Боже, короля хорони". Мейор містечка, священик і майже всі вчителі, що брали участь у святі, виголошують промови про королівський ювілей. Оркестра грає „О Канадо".

Похід розв'язується й усі йдуть на святковий концерт до НДому. Концерт починається молитвою „Отче наш", що її починає проказувати о. А. Винник. Хор підхоплює й докінчує співом. Потім слідують пісні „Сей торжественний день" потім „Возвесели раба твоего Господи". Найкращою точкою є пісня-дума про Почаївську Божу Матір. Сольо співає прекрасним альтовим голосом місцева вчителька п-а Ґошко. Добре вивели також школярі і вчительки Райчиби зі школи Красногори. Потім виступали шкільні діти під проводом своїх вчителів: школа Мирнам з учителькою Й. Ґошко, школа Стара Мирнам з учителем Лисевич, школа Красногора з уч. Райчиба, школа Угрин з уч. Волошином, школа Богдан з уч. В. Чорним, школа Метагама з уч. Яремчуком. Всі діти вив'язалися зі своїх точок дуже вдатно.

При кінці був реферат в англійській і українській мові, що його виголосив п. Вол. Купченко. Публика слухала з увагою бесідника, а по закінченні нагородила його оплесками.

На закінчення хор відспівав многоліттєвіє королеви й на тім концерт закінчився. Вдоволені люде розходилися домів й обговорювали точки концерту, які їм найбільше подобалися.

Того самого 1935 р. в осені, приготовили ми великий карнавал, що пройшов успішно. В карнавалі брало участь п'ять контестанток. Пам'ятаю імена двох, а то Марія Заэуляк і Марія Бохон. Ніхто тепер уже не тямить імен трьох інших.

Поблизу міста Мирнам збудували в той час велику 12-клясову школу. В школі все було повно дітей. Учителями були переважно українці. То була перша 12 клясова школа на цілу Алберту.

Треба також згадати про жіноче товариство відділ Ліги Українських Католицьких Жінок (ЛУКЖ). Жіноцтво було зорганізоване при УНДомі й проявляло живу діяльність. Відбували часті сходини, були реферати на різні теми, провадили дискусії, багато разів запрошували п-у Романчич, котра приїздила й дораджувала жінкам ,як працювати, як варити, як заварювати овочі та кури в слоївках. Жіноцтво дуже багато з тих порад користало. На ті курси приходили не лиш старші господині, але також дівчата, що хотіли знати, як бути колись добрими господинями.

Варто завважити, що до УНДому належали українці католики й українці православні. На релігійному тлі ніколи не було суперечок, а всі жили в примірній згоді.

Старші пам'ятають, як то тяжко було в час кризи. На фармі повно збіжжя, в стайнях повно худоби, але грошей нема. Бушель пшениці коштує 18ц і нема й того де продати.

Банки що місяця присилають свої „били" а тут нема чим платити. Один фармар, поденервований пригадками з банку, набрав баксу пшениці, зв'яв зі собою сина й повіз до банку платити свій довг. Приїхав під банк, син отворив двері до банку, а батько почав кидати шуфлею пшеницю до середини. Банкові робітники дивляться й не знають, що то має значати. Вийшов керівник банку й питає: „що ви робите?" А фармар показує йому рахунки і каже: „хочеш моїх грошей, маєш, то є мої гроші" й далі шуфлює, аж поліцист здержав розлюченого фармара. Провінційний уряд хотів допомогти фармерам і став посилати агронома, що їздив по містечках й навчав, як найкраще провадити господарство, щоб воно поплачувалося. Тим агрономом був п. Чернецький. Він все дораджував вести мішану господарку. Потім п. Чернецький поселився у Мирнам.

Між людьми виринула думка, щоб у Мирнам збудувати шпиталь. Люди не були однозгідні, щодо того. Одні були за тим, щоб будувати провінційний шпиталь, а другі були проти того, бо провінція не хотіла дати ніякої допомоги. Щось однак треба було робити, бо нераз, заки довезуть хворого до шпиталю до Менвил чи Веґривил, то привозять уже небіжчика.

12 вересня 1936 р. зібралося в УНДомі повно людей, щоб рішити, що робити. Вирішено будувати шпиталь самим. До комітету вибрано: д-р Петро Кошовського, Михайла Куція, Лесняка, Дмитра Чапельського й Мульку. На зборах рішено, що кожний має працювати даром. На початок приявні склали 6,000 дол. грішми й розпочали будову. 10 березня 1937 р. шпиталь на 15 ліжок вже був викінчений і вивінуваний. Ось що може зробити мир, згода й співпраця! Честь вам, мирнамці! Ще про церкву. Вона була віддалена дві милі від міста, але згодом її перетягнено до міста й тепер в Мирнам є дві церкви: католицька і православна, яку збудували по війні.

Мирнамці вложили багато праці й труду в розбудову свого життя й тому багато придбали. Хто переїздив через Мирнам то бачив і дві церкви, і велику школу, і дім для старших. Лиш тих, що про то все старалися, не багато залишилося. Помалу всі відходять на заслужений відпочинок. Залишилися їхні нащадки, а чи вони потраплять те все вдержати так, щоб воно залишилося українське, покаже час. А вам, мирнамці слава!

Кость Кантор

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ІВАН БАСАРАБ — ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ АДВОКАТ

В. ГАВРИШ

Покійний Іван Басараб був не лише першим українським адвокатом в Алберті й був дуже чесним та справедливим адвокатом, але був теж щирим громадсько-суспільним діячем. Здається мені, що найкраще подав його характеристику покійний Іван Ісаїв, приятель І. Басараба, в „Українських Вістях" з 9 січня 1961 р., коротко перед смертю І. Басараба, в статті п.з. „Про першого українського адвоката в Алберті, Івана Басараба". Передруковуємо її в цілості.

„Йордан в Едмонтоні в 1928 р. був дуже зимний. Десь коло 6-ої години рано висів я з Сі-Ен-Ар-ського поїзду і, з валізкою в руках, намитий, голодний, невиспаний, помчав залізничим шляхом до Бурси ім. Т. Шевченка при 92-ій вулиці, де тепер притулок для протестантських дітей. Там, завдяки Братові Методієві ЧБХШ, примістився я в холодній кімнаті, прибрався сяк-так, поснідав й пішов до міста познайомитися з нашими людьми, що їх адреси дістав у Вінніпеґу.

Першим із тих людей був адвокат Іван Басараб. Застав я його в його бюрі в будинку Ґерепі, при вулиці Джеспер і сотій вулиці, вже в год. 9-ій ранку. Низького росту, досить стрункий, з волоссям стриженим „на щітку", елеґантно одягнений, зустрів мене з усмішкою, приязно. Ми подали собі руки. Він своєю стиснув мою щиро, сердечно. Я відчув тепло його руки. Не сподівався я годі, що тепло, яке огорнуло тоді моє серце, в наступних тридцяти роках не прохолоне, а навпаки — ще тепліше буде до тої ласкавої, наскрізь чесної, шляхетної, глибоко культурної й щиросердечної людини, з якою наша приязнь не захмарилася до сьогоднішнього дня.

* * *

В нас густо-часто згадується про піонерів-фармерів та робітників та про їхні заслуги у розвитку українського життя в Канаді. Але мало, а то й зовсім не згадуємо піонерів-інтеліґентів, професіоналістів, що приблизно 50 років тому, зразу як студенти середних шкіл, а опісля як учителі, студенти університетів й остаточно як професіоналісти, були носіями національної свідомости, національної культури та основниками багатьох наших товариств та інституцій. Жеребки, Ферлеї, Арсеничі, Бачинські й багато-багато інших — творили неначе Кирило-Методіївське Братство за часів Т. Шевченка. До того ідейного круга молодих інтеліґентів, які буквально за обшивку витягали наших парубків-іміґрантів з готелів і „пулрумів" й затягали їх до українських вечірніх шкіл, на проби хору тощо, належав теж і Іван Басараб, зразу студент середної школи, пізніше вчитель, інспектор шкіл і студент прав Манітобського університету.

Та доба (1907-1918 роки) досить блідо була до того часу насвітлена в кількох начерках нашої історії в Канаді. Радо й яскраво росказував про неї Іван Басараб на товариських сходинах. Сходились покійні вже: д-р Т. Дацьків, І. Слюзар, І. Паснак, адв. Н. Романюк, адв. Ю. Шкварок, ще живий Гр. Байрак та я.

Зачне, бувало, хтось говорити щось про Ферлея, чи іншого діяча-піонера. „То, панове, було так"... перебиває І. Басараб і тоді йде докладна історія-монографія людини й подій, із усіми обставинами й ситуаціями, характеристикою осіб і їх оцінкою разом з критичними заввагами, що їх ще й тепер годі публікувати. Говорив він цікаво, з темпераментом, захоплююче, малював постаті, образи. Його ілюстрації пригадували мені незрівнані монографії й критичні огляди подій минулого, що їх я мав честь і велику приємність слухати з уст проф. Д. Дорошенка. На додаток І. Басараб кидав цитатами й порівнаннями з історії та філософії Греції та Риму, яких він був добрим знавцем. Ті милі зустрічі відбувалися, звичайно, в суботу пополудні. Нам не перешкоджував у розмові телефон, бо тоді ще по наших домах телефонів не було. Дві-три години проходили, в свого роду клюбі, навіть не знати, коли. А обговорювано там усе, починаючи від прийняття тристіянства в Україні до причин програння німцями першої світової війни. А вже, як йшлося про наші визвольні змагання, то кожна битва прибирала форми справжньої баталії й учасники рисували на столі становища своїх відділів, чи то йшлося про Чортківську офензиву чи про Зимовий похід . . . А душею всіх завзятих дискусій був завжди господар адвокатської канцелярії кімнати ч. 39. в Ґерепі блок адвокат Іван Басараб.

Мейор Едмонтону має голос

ТИЖДЕНЬ ОЧИЩЕННЯ МІСТА ЗІ СМІТТЯ

Айвор Дент, мейор

Існує на світі один рід занечищення, що до нього є між нами багато схильних навіть ті, що дуже турбуються про чисте повітря, незатруєну воду та загалом про загально чисте окруження.

Тим родом занечищення є засмічення. Більшість із нас робить то раз чи другий і, коли ми думаємо, що принагідне викинення на вулицю опакування з цукерків чи чогось. подібного само по собі не є нічим злим, то, якщо візьмемо до уваги площу цілого міста, то воно вже стає проблемою.

Ви можете мати деяку увагу про загальний вислід засмічення міста, якщо ви брали участь у „поході за мільйони" минулими роками. Вам буде здаватися, що буря-ураган вдарила в якусь фабрику паперу.

І нехай ніхто себе не обманює: засмічення є забрудненням. Дуже гарні закутини нашого міста, а ми маємо їх багато в Едмонтоні, можуть бути легко закидані купами паперу, недбайливо залишеними, чи порозкиданими прохожими або гуртками, що влаштовують покніки.

Цього року місто знову, враз із Торгевельною палатою, клюбом Джейсіс та Шкільними радами підготовляє кампанію за вдержанням чистоти в місті. Ця кампанія має за завдання заохотити людей позбутися зимових залишків: тобто сміття, яке може назбиратися незавважене, якщо паде сніг. А цього року буде положений натиск па постійні намагання вдержати місто чистим протягом цілого року. То є дуже добра ідея. Якщо кожний буде в тому співпрацювати, то наше місто стане багато кращим.

Цього року „тиждень за очищення міста", який незабаром відбудеться, буде дуже помисловий. Тиждень відбудеться в часі від 15-20 травня ц.р.

Для мене буде великою приємністю проголосити той тиждень та тягнути мітлу враз із представниками інших організацій, що братимуть в тому тижні участь, — вздовж 100-ої вулиці від будинку управи міста до готелю Макдоналд. Я уявляю собі, що ми наробимо чимало пилу, роблячи те.

Черговий день буде „роздрібним днем" і міські радні будуть запрошені їхати автомобілем із радієвим передавачем по головних вулицях міста й дивитися, як поодинокі мешканці дбають про усунення сміття на фронті та позаду їхніх забудувань. Розмови з власниками крамниць будуть частиною об'їздки радних.

Відтак буде „день чистих вулиць та заулків", з окремим натиском на заулки та бічні доріжки. То буде поширення „роздрібного дня".

Черговий буде „день промисловості". Будівельна промисловість погодилася брати участь в кампанії й вибере 10 будівельних місць навмання та буде вести контрольну картку, з якої буде видно, як за добре. вони усувають сміття, що з конечности є на кожній будові.

За тим слідуватиме „день мешканців міста" й всі едмонтонці будуть закликані вичистити їхні площі позаду хатів та позамітати їхні хідники. Цього року ми знову просимо про співпрацю коммюніти-ліґи так, щоб площі, що належать будинкам коммюніти-ліґ, були включені в загальну акцію очищення міста. Беручі те все до уваги, мені здається, що наша кампанія буде успішна. А зокрема я сподіваюся ,що захоплення чистотою, яке буде тоді панувати, вдержиться ще довго після того, як сама кампанія проминє.

* * *

При тій нагоді, коли я вже при кампанії, я хочу сказати, що Едмонтон робить усі намагання, щоб дістати Змагання Британського Коммонвелту. Наші старання починають поволі виплачуватися. Недавно я дістав листа з Цейлону, якого я хочу вам зацитувати; „Ваша Достойносте! Я потверджую одержання вашої книжечки із програмою та запрошенням на Змагання Коммонвелту. Без сумніву то дуже вдатна публікація.

Ви можете числити на нашу піддержку, щоб відбути XI Змагання Британського Коммонвелту в вашому чудовому місті Едмонтоні.

Жду на те, щоб побачитися з вашими представниками в Мюнхені на Олімпійських змаганнях.

Нехай вас Бог благословить! Вам щиро відданий Е.. І. Ґрей".

Виглядає, що Цейлон нас піддержує. Я певний, що в наступних тижнях більше держав Коммонвелту підуть його слідами. Я буду старатися вас про те інформувати.

Айвор Дент, мейор

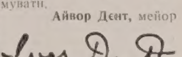

Смоки Лейк, Алберта

З ПАРАФІЯЛЬНОГО ЖИТТЯ

Минуло вже повних сім літ від часу збудування нашої української католицької церкви у Смокі Лейк, Алберта. Минуло сім літ витревалої, постійної і спільної праці парафіян з їхнім парохом. Та праця діждалася Божого благословення і вже сьогодні, та місійна станиця, стала одною з кращих в околиці. Вона відзначається всіма добрими прикметами правдиво християнського життя. Нова церковця, все чиста внутрі, свідчить про дбайливість ЛУКЖ. Невеличка заля під церквою є місцем на парафіяльні імпрези, обіди, базарі, мітинги, проби хору та всього того, що нагадує парафіянам країну їхніх батьків.

Минулого року відбулася св. місія під вмілим, досвідченим проводом о. радника В. Тарнавського. Овочі тої місії лишаться на довго в нашій парафії.

Честю та прикрасою парафії є гарний парафіяльний хор, що існує при парафії вже четвертий рік. Витревалість та посвята хористів запевнила і запевняє хорові найкращі успіхи. Сьогодні цей хор є прикрасою не тільки парафії але також і сусідних станиць, до яких часто виїжджає, щоб і по інших церквах, своїм гарним, на чотири голоси, співом, величати Бога та відзначувати різні урочистості, як благословення угольного каменя новозбудованої церкви у Смокі Лейк, Торгилд, Восетна, Редвей, Елдорена. Хор нашої парафії звеличав навіть храм св. Юрія в Едмонтоні. За це все, честь і признання дістає маленька, але з'єднана любовю ціла українська парафія у Смокі Лейк. Не диво проте, що Преосвящ. Кир Ніл спеціяльним письмом, зложив

(закінчення з стор. 5)

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

Похиле підвіконня включує:
— вінилеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

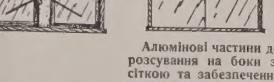

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

СТАРЕ НОВЕ

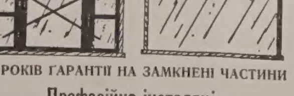

10 РОКІВ ҐАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція
SUPREME WINDOWS LTD
429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

Томагавк, Алберта

ДІЯМАНТОВИЙ ЮВІЛЕЙ П-ВА М. СОЛОМОНІВ

п-во Михайло СОЛОМОНИ

Недавно пан Михайло Соломон та його дружина відзначували свій діямантовий ювілей. Обоє ювіляти живуть у Томаґавк, Алберта.

Ювілейне прийняття, що в ньому взяло участь понад 150 осіб, відбулося в „Комюніті гал" в Томагавк. На прийнятті було приявних десятеро дітей-синів та дочок, з усіх одинадцять. Діти прибули на небуденний ювілей своїх батьків з різних місцевостей, як Ванкувер, Вінніпеґ, Ст. Луїз ітд. П-во Соломон діждалися вже 27 внуків та 21 правнуків.

Ювілят Михайло народився в Україні в 1889 р. а ювілятка в 1895 р. П. Соломон приїхав до Канади 1907 р. й жив через один рік у Вінніпеґу, а відтак переїхав до Вериґін, Саск., де зустрінувся зі своєю теперішною дружиною, з якою одружився 9 жовтня 1911 р. Подружжя фармувало поблизу Вериґін протягом 23-ох років, а відтак перейшли жити на фарму до Томагавк, де фармують і живуть і досі.

З нагоди діямантового ювілею п-во Соломон дістали привітання від королеви, прем'єра Канади П. Трюдо, губернатора Мек-Ювена, прем'єра П. Лоґіда, едмонтонського мейора А. Дента та багатьох приятелів та знайомих.

З нагоди ювілею п-во Соломон склали на пресовий фонд „Українських Вістей" 40.00 дол. За жертву щиро дякуєм, а нашим довголітним передплатникам і приятелям п-ву Соломон бажаємо ще багато милих років прожити.

—o—

Смоки Лейк, Алберта

З ПАРАФІЯЛЬНОГО ЖИТТЯ

(закінчення з 4. стор.)

ґратуляції хористам, церковному комітетові та о. парохові з проханням, щоб парафіяни оцінили труд і працю хористів та, щоб усіма силами підтримували цей рідкісний, гарний, парафіяльний хор.

Навіть чужі люблять слухати смокі-лейк-ського хору. Ось Сестри римо-кат. приїхали 25 миль з Радвей на північну різдвяну Богослужбу і були захоплені красою нашої відправи. Тепер вони говорять про нас і наш хор і ширять добре імя про нашу станицю у місточку Смокі Лейк.

Присутний

—o—

Повідомлення про Богослуження, імпрези, чайні прийняття до поміщення в „Українських Вістях" приймаємо лише до понеділка полудня перед появою „Українських Вістей."

Саскатун, Саскачеван

ПОХОРОН ЗАСЛУЖЕНОЇ ЧЛЕНКИ ЛУКЖ БЛ. П. МАГДАЛИНИ МУЗИКИ

На 72 році життя упокоїлася в Бозі 9 січня бл. п. Магдалина Музика.

Покійна народилася в Україні. До Канади приїхала в 1921 році. Проживала в окрузі Ґудів, Саск., тут одружилася з Іваном Музикою і в 1928 р. переїхала з родиною до Саскатуну, де проживала 43 роки. В останньому році свого життя, коротко перед смертю, покійна виїхала у відвідини до своїх дітей у Сан Антоніо, Тексас, і там Господь ненадійно покликав її на вічний спочинок.

Тіло покійної спроваджено до Саскатуну і похоронено на місцевому кладовищі. Спокійна, терпелива, працьовитої вдачі, бл. п. Магдалина вміла співжити з кожним. В організації ЛУКЖ вона була вирозуміла для інших і це вможливило їй зробити багато добра. Впродовж довгих років була делеґаткою катедрального відділу ЛУКЖ до організації Білого Хреста в Саскатуні. Майже постійно відвідувала, з рамени відділу, умово хворих у лічниці в Норт Батлфорді, про що опісля цікаво звітувала на засіданнях відділу.

бл. п. Магдалина Музика

Крім харитативної праці, вона займалася музейництвом, бо дуже любила рідне мистецтво. Від 1958 року була членкою музейного комітету.

Похоронні обряди почалися ввечері 12-го січня відслуженням панахиди. На другий день о. прелат Іван Олійник відслужив св. Службу Божу і похорон у катедральному храмі св. Юрія, де покійна разом з родиною була примірною членкою. На похороні було багато людей.

Покійна Магдалина полишила в смутку мужа Івана, чотирьох синів: Ярослава і Василя в Саскатуні, Володимира у Чатам, Онт., Богдана в Сан Антоніо, Тексас, і одну доню Анну, одружену з Іваном Гнатишином у Саскатуні та 16 внуків.

Після похорону, заходами родини покійної, відбувся в приміщенні Дому української молоді при катедрі св. Юрія, поминальний обід, який приготовили і подавали членки місцевого відділу ЛУКЖ.

Підчас похоронних богослужень, а також в час обіду говорив о. І. Олійник. Він відмітив гарні прикмети та жертвенну працю покійної в парафії та організації ЛУКЖ.

Оцінюючи велику любов до рідного мистецтва покійної Магдалини, приявні на поминальному обіді склали 80.50 долярів на цілі епархіяльного музею.

Подяку учасникам похорону за останню прислугу покійній, за вислови співчуття і квіти, членкам відділу ЛУКЖ за приготування поминального обіду і о. І. Олійникові за відслуження похоронних богослужень склав, у час обіду, осамітнений муж покійної Іван і передав на «УВісті» 20.00 долярів.

Дякуємо за пожертву, а покійній Магдалині нехай канадська земля буде легка. Вічна їй пам'ять.

—o—

Вісім священиків брало участь у похороні

БЛ. П. Д-Р ІЛЯРІЯ ЧЕХОВСЬКОГО В КАЛҐАРІ, АЛБЕРТА

Бувають хвилини в житті української громади, що смерть однієї людини глибоко зворушує не лиш родину покійного, чи його найближчих приятелів, але також цілу громаду.

Токого глибокого зворушення зазнала українська громада в Калгарі вісткою про несподівану смерть д-ра Ілярія Чеховського, який залишив українську громаду і дня 15 березня 1972 р. відійшов у небесні простори, на вічний спочинок.

Покійний був людиною високої культури духа. У нього була виплекана національна свідомість та глибока любов до свого народу, необмежена відданість та гаряча посвята. Його змагання завершити велику ідею, недокінчену нашими предками — незалежности та суверенности української держави — ніщо не спинювало: ні важка праця, ні матеріяльні недостатки, ні скитання, ні неміч його здоров'я, по причині останньої серцевої недуги.

бл. п. д-р Ілярій Чеховський

Батько бл. п. Ілярія, о. Стефан Чеховський, що був свідомим українцем, дав змогу покійному покінчити високі школи і зумів виплекати в нього всі вищезгадані прикмети душі.

По скінченні університетських студій, і по одержанні диплому доктора прав, по короткій адвокатській практиці, осівся покійний Ілярій у Львові та тамже одружився з Ольгою Падох. Згодом народилася молодому подружжю донечка Христя. Улаштувавшись у Львові, закладає він свою нотар'яльну канцелярію й зі своїми друзями, приймає активну участь в громадській праці на терені Львова й поза Львовом.

В час воєнної хуртовини, коли большевики зайняли Львів, покійний з родиною, на короткий час, переходить жити до свояків в Загірю біля Сянока. В Загірю народилась їм друга донечка, Ірина. Коли большевики заняли цілу Україну покійний з родиною, разом з іншими скитальцями переходить жити до Австрії.

В Австрії, у місті Санта-Аґата, його дружина Оля, виснажена безнадійною мандрівкою й тугою за рідним краєм, важко захворівши, покидає своїх діточок і переходить у світ вічного спочинку.

На бл. п. Ілярія впав великий тягар відповідальности, виховати своїх сиріток. На поміч йому приходить Катерина, молода дівчина зі шляхетного австрійського дому. Вона, хоч чужинка, з материнською любов'ю заопікувалася сирітками. Річ зрозуміла, що немає нічого дорощого в світі, як рідна мати, та донечки покійного полюбили Катерину не менше, як рідну матінку.

Коли ж бл. п. Ілярієві прийшлося покидати Австрію, щоб не розлучати своїх донечок від немов прибраної мами, бере Катерину собі за дружину. По довгій мандрівці скитальськими шляхами приїздить покійний до Канади, до міста Калґар, де проживав до своєї смерти.

В Калгарах кинувся бл. п. Ілярій з великою енергією у вир громадської праці. Стає основоположником ряду організацій як СУМ, ЛВУ, хор „Сурма", українська кредитівка й другі.

Покійний був взірцевим громадянином. Своєю невтомною працею давав приклад другим, як треба розуміти й виконувати громадську працю. В нього ніколи не було вільного часу. Працював часто пізними вечорами, працював у будні, працював у неділі. Свою річну відпустку не використовував на власний відпочинок, але тоді полагоджував усі залеглі організаційні справи. Ті, що його знали, дивувалися, звідки береться у нього тільки сил для громадської праці.

Бл. п. Ілярій був глибоко релігійною людиною. Він пильно клопотався релігійними справами української церкви .Був він одним із ініціяторів будови нової церкви Успення Божої Матері в Калгарі, довголітним книговодцем церковного комітету, дяком, диригентом хору „Сурма", звеличував співом усі Служби Божі в час більших свят, а часто й в неділі, влаштовував релігійні імпрези, як річниці смерти митрополита Андрея Шептицького, річниця Берестейської єдности, академії на пошану верховного Архиєпископа Йосифа, і інші. Клопотався рідною школою, яка є при парафії української католицької церкви, помагав Сестрам Служебницям, вчителькам рідної школи. Всі ті функції виконував солідно і без жодної винагороди.

Таким був покійний д-р Ілярій Чеховський. Чесність і працьовитість були окрасою його характеру. Таким він остався до кінця свого життя.

Як загальновідомим і шановним діячем був покійний в Калгарах і в Канаді, свідчить про те його величавий похорон, який відбувся в суботу 18 березня.

В навечір'я похорону відслужено в каплиці похоронного заведення панахиду, в часі якої виголосив прощальне слово о. Богдан Лозинський.

Похоронні обряди із заупокійною Службою Божою відслужено в церкві Успення Пресв. Богородиці. Церква в той день була битком набита. Не лиш українці але й чужинці прийшли віддати останню прислугу знаному громадянинові.

До св. Служби Божої стануло 8 священиків на чолі з митратом о. Михайлом Сопуляком. Його со-служителями були: о. Юрій Ковальський, о. Богдан Лозинський, о. Любомир Сивенький, о. Василь Мартиник, о. Роман Ганкевич і о. Дмитро Грецук. Співав хор „Сурма", скріплений давними хористами, під диригентурою п. І .Кріля.

По Службі Божій зворушливу проповідь сказав парох церкви Успення Божої Матери о. В. Мартиник. Слідувало потім послідне цілування а потім отці-учасники відправили панахиду. В час панахиди при домовині станули з прапорами хоружні від ЛВУ, СУМ, і Дивізійників. По скінчені похоронних богослужб вирушив похід на цвинтар. Там панахиду відправив о. митрат М. Сопуляк в асисті всіх священиків.

Після панахиди сказали надгробні промови п. В. Саґаш з Ріджайни, що висловив глибоке співчуття родині і попращав покійного від ОУНаціоналістів, від родини апращав покійного близький приятель С. Липський: а грудку землі з України докинув до канадського чорнозему, що приняв тіло бл. п. Ілярія, М. Фаріон.

З цвинтаря вернулися учасники похорону до парафіяльної залі на поминальний обід. Ним провадив С. Липський. Коли родина і всі учасники засіли до столів, о. протопресвітер Юрій Ковальський відмовив молитву, а близький свояк покійного о. протопресвітер Стефан Чеховський відкрив поминки словом. Обід приготовили пані з ОЖ-ЛВУ. Після обіду промовляли ще всі делеґати організацій, до яких належав покійний Ілярій. Головну промову виголосив найкращий друг покійного редактор П. Башук. Він коротко накреслив життєвий шлях покійного Ілярія і закликав продовжувати ту працю, яку вів покійний.

Пахорон бл. п. д-ра Ілярія Чеховського залишиться на довго в пам'яті тих, що брали в ньому участь з огляду на особу покійного, що належав до визначних постатей визвольної боротьби українського народу на чужині.

Слід відмітити, що збірка на поминальному обіді дала суму 120 долярів, з того переслано на „УВісті" 20 долярів, 30 долярів на „Гомін України" 30 дол. на „Шлях Перемоги", 20 дол. на „Поступ" і 20 дол. на покриття коштів процесу, який відбувається в Торонто.

За жертву щира подяка а покійному д-р Ілярієві Чеховському нехай Господь дасть спочинок по трудах і Вічну пам'ять.

В. Ш.

—o—

В Оттаві, Онт.

НА НЕВ'ЯНУЧИЙ ВІНОК З ПРИВОДУ СМЕРТИ БЛ. П. СТЕФАНА ШВЕДЮКА

На пресовий фонд „Українських Вістей" склали 10.00 дол. Корнелія і Никола Юсипчук з родиною з Едмонтону з приводу смерти бл. п. Стефана Шведюка й висловлюють родині покійного щире співчуття.

На пресовий фонд „Українських Вістей" склали 5.00 дол. Михайло Дворник з родиною з Едмонтону з приводу смерти бл. п. Стефана Шведюка й складають родині покійного щирі вислови співчуття.

—o—

Інвермей, Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. ГРИГОРІЯ ПЕШКО

Бл. п. Григорій Пешко народився 4 травня 1889 р. у Куликові біля Львова, Україна. В 1911 році покликають його до війська. Був на італійському фронті а також служив в Українській Галицькій Армії. Повертає до дому в 1919 році і женится в 1920 р. з Анною Малкуш. Вінчали їх: декан і парох о. Іван Грушкевич і о. Кручко.

В 1927 р. виїздить з жоною Анною і двома дітьми до Канади. Заїздить до знакомих до Інвермею і в скорому часі купує гомстед 7 миль на північ і тут перебуває 33 роки. В 1928 р. спроваджує своїх родичів з рештою родини. В тім році дуже багато українців приїхало до Канади, а між ними багато з Куликова. Куликівці поселилися в Інвермей, Поркюпайн Плейн, Віндзор, Онт. і по інших провінціях Канади.

бл. п. Гр. Пешко

Бл. п. Григорій Пешко був глибоко релігійний, любив свою церкву і ревно виконував свої релігійні обов'язки.

Церкви близько не було. Найближча українська католицька церква була 18 миль від Інвермею в Добро водах. Ніщо покійного так не гризло як те, що Інвермей не має церкви. Коли ж збільшилося число поселенців в Інвермей покійний разом зі своїм внуком і іншими почали в 1932 р. будувати церкву на фармі, близько Інвермею. Покійний тішився нею, помагав чим міг і кілько міг.

Через 30 років був покійний у церковному комітеті й дякував. Дім покійного Григорія був домом, де перебували священики, що приїздили на Богослуження, і Сестри Служебниці. Самий привозив і самий відвозив священиків.

Тому, що сили його опадали, в році 1959 переходить із женою з фарми до міста Інвермей. Хоч вже немічний, не перестає помагати церкві.

В 1970 р. панство Григорій і Анна обходили свій 50-літний ювілей подружнього життя. Хоч не чувся добре, рішив поїхати в Україну, щоб ще раз побачитися з рідними. Тому в 1971 р. їде з дружиною і донькою в Україну, але приїздить ще більше хворий. На короткий час пішов до лічниці і вже в дні 17 січня 1972 р. відійшов до вічности.

Покійного оплакують: дружина Анна, сини Іван у Інвермей, Сильвестер у Ст. Катеринс, Онт., Михаїл у Мілден, Володимир у Йорктоні, Теодозій у Калгарах, Мирон у Марго. Дочки: Надія Бабчишин у Сторджис і Мирослава Дяків у Йорктоні. Крім тих ще 23 внуків, і дві сестри Анастазія Поторейко і Пелагія Пюрик. Родичі покійного, дві сестри і брат померли скорше.

Тіло бл. п. Григорія лежало у похоронному заведенні в Канора, де в навечер'я похоронів о. декан Ляшкевич відправив Парастас. В самий день похоронів тіло перевезли з Канори до Інвермей. Парох помершого о. Ляшкевич і о. К. Кухарик відслужили св. Літургію. Зараз після св. Літургії відбулася в залі пд церквою перекуска а тоді перевезено тіло покійного Григорія Пешко на свинтар в Канорі.

На похороні був також римо-кат. священик о. Беднаж.

Дружина покійного і вся родина дякує священикам, п. К. Лязурковi-дякови, знакомим і всім присутним на похороні а також паням з парафії Інвермей за приготування перекуски. Щира подяка тим, що зложили свої пожертви на св. Служби Божі і на вінки.

Нехай канадська земля буде йому легкою а Всевишній нехай прийме його душу до небесного царства.

З нагоди похорону покійного Григорія родина переслала 15 долярів на „Українські вісті".

Щира подяка за пожертву а покійному Григорієві нехай дасть Господь вічне царство а між рідними і знакомими Вічну пам'ять.

Европа то велика казка про чартерові польоти

ВАШ АҐЕНТ ПОДОРОЖЕЙ І Сі-Пі-Ер МАЮТЬ БАГАТО РІЗНИХ ДОРІҐ ДО ЕВРОПИ

ДЛЯ ВАС

ПРАВИЛЬНА ЛИШЕ ОДНА

Чартерові польоти до Европи догідні для деяких людей. Через це СіПіЕр має чартерові лети. І ми можемо подати вашій секретарці докладні інформації про це. Але для інших людей чартеров польоти можуть бути закоштовні і занадто обмежуючі. Дивно вам? Ця сторінка допоможе вам вирішити, чи вони зручні для вас. Тоді ваш аґент подорожей може допомогти вам плянувати вам вакації, які були б досконало достосовані до часу, що ви можете використати, грошей, які можете видати, та того, що ви схочете мати із ваших вакацій в Европі.

Якщо порівняєте оці пляни подорожей, можете бути певні, що ваші вакації не покажуться у висліді такими, що були догідні для кого іншого.

Чартерові польоти

Чартерові польоти дуже догідні для людей, що їх не турбує, якщо вони летять з більшою групою подорожніх, і хотять летіти лише до одного місця. Але чартерові літаки не завжди є найдешевшою дорогою до Европи. Ви платите додатково за кожну милю після прибуття до Европи. Всі діти понад два роки життя мусять платити повну оплату за переліт. До того ви мусите бути повноважтісним членом клюбу через шість місяців. Як повідомили недавно газети, на чартеровому польоті відкрито одного подорожнього, що не був повноважтісним членом клюбу, у висліді чого відкликано політ й усі пасажири залишилися на льоді. Деколи чартеровий політ складається з двох груп, і якщо одна група відмовиться летіти, ви мусите доплачувати до квитка, щоб вирівняти кошта перельоту.

Прогульковий політ на 17 - 28 днів

Цей політ передбачений для людей, що мають три тижні вакацій, хоч його можна продовжити до 28 днів. Ви мусите бути в подорожі найменше 17 днів. Ви можете по дорозі задержатися ще в двох місцях в додатку до вашого кінцевого місця подорожі. Тут не потрібно ніякої групової поїздки ані задатку наперід ви летите звичайним літаком, коли хочете. Квиток коштує бл. 65% звичайного квитка на економічний переліт. Діти нижче 12 років платять половину.

Прогульковий політ на 29 - 45 днів

Це справді ощадностева подорож — на $58 до $120 менше, як подорож на 17-28 днів, залежно, куди в Европі ви їдете. Ідеальна для тих, що мають вакації місяць або більше. Можна зупинитися один раз по дорозі до кінцевого місця подорожі. Не потрібно групи. Подорожуйте кожного дня, який вам вигідний, нормальним літаком. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Але пам'ятайте: ви мусите бути в дорозі найменше 29 днів.

Спільна група із 40 осіб

Ще більша ощадність на цій подорожі — до $164 на 17 - 28 денній подорожі — відповідно до сезону та до місця подорожі в Европі. Подорожувати можна котримнебудь літаком протягом року, якщо ви подорожуєте з групою 40 осіб, замість повного літака й ви не мусите зобов'язуватися приземлюватися денебудь й група може летіти й вертатися, коли захоче. Діти нижче 12 років платять половину. Але пам'ятайте: ви мусити відлітати й вертатися з цілою групою — 40 осіб.

Крім того, є ще економічний переліт

На перший погляд він виглядає менше поплатний. Зате він дозволяє на задержку на необмежений час (аж до одного року). Ви можете залишитися на так довго, як вам завгодно в багатьох містах по дорозі до вашого кінцевого місця подорожі. Ви можете повертатися до дому з іншого міста, як те, що було кінцевим у вашій подорожі. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Якщо шукаєте вигідної подорожі, то це подорож для вас!

По інформації звертайтеся до нас, пишучи (англійськими буквами) ваше ім'я та адресу на понижчому купоні:

CP AIR — Room 202 NAR Bldg. Edmonton

NAME ....
ADDRESS ....
PHONE ....
Where are you going ....
When are you going ....
How many of you are going ....

CP Air

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» — то справа на ввесь світ.

Edmonton CP AIR Phone 429-6371 — Calgary Phone 265-8300 — Winnipeg Phone 942-0141

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

для ваших дітей у юнацькому віці це передплата за цікавий, гарний ілюстрований місячник

ЮНАК

YUNAK Magazine
2199 Bloor St., West, Apt. 13
Toronto 9. Ont., Canada

—o—

Щопонеділка о 8.30 вечора з едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А (680 кц) переспалається програма Централі українців-католиків Едмонтонської епархії.

Вісті з Едмонтону

ВІННІПЕЗЬКИЙ МИТР. ВПРЕОСВ. МАКСИМ В ЕДМОНТОНІ

Заходами едмонтонської Ради Українських Організацій за патріярхат УКЦеркви, 14 травня в Едмонтоні, відбудуться врочисті святкування 80-річчя Верховного Архиєпископа і кардинала Йосифа. У святкуваннях візьме участь Митрополит Канади, Преосвященний Максим Германюк.

Програма святкувань:

В ранці, в год. 10-тій архиєрейська Служба Божа в катедральному храмі св. Йосафата. Проповідь виголосить ВПреосв. Митрополит Максим

В год. 3-ій пополудні, в залі культурного центру св. Василія (10819 - 71 Аве) відбудеться концерт, в якому візьмуть участь едмонтонські хори та солісти. Між іншими будуть виступати: хор „Верховина" і бандуристки (ЛВУ та СУМ), хор парафії св. Василія та молодечий хор катедральної парафії св. Йосафата. Митрополит Кир Максим виголосить на концерті доповідь.

Просимо все українське громадянство взяти участь у Богослуженню та в концерті, щоб віддати честь та шану найбільшому сучасному українцеві.

«В здоровому тілі – здорова душа» гостина юних гокеїстів

Заля едмонтонської парафії св. Володимира в неділю, 16 квітня, повна гостей, що прийшли на бенкет з приводу закінчення гокейового сезону.

Половина з них (понад сто), хлопці від 6 до 14 років життя — члени сімох гокейових гуртків; друга частина — батьки цих дітей і кілька прихильників спортового руху серед молоді.

З рум'яних облич юних спортовців всміхається радість, їхні дзвінкі голоси несуться по всій залі. Батьки, які були зо своїми дітьми увесь час їхніх гокейових заправ і змагань, є з ними і на цьому святковому закінченні сезону і тішаться успіхами і тілесним та духовим ростом своїх дітей .

При головному столі засіли тренери зі своїми помічниками, а між ними той, якому українська міжпарафіяльна гокейова дружина імени св. Володимира в Едмонтоні завдячує своє повстання, організацію і розвій: отець Роман Ганкевич.

Так любо дивитись на дітвору, яка смачно заїдає страви „аж вуха трясуться"... Після обіду промовляє о. Роман. Говорить про значення спорту для фізичного й душевного здоров'я молоді, для вироблення характеру. Своїх хлопців, яких знає не лиш по імені, хвалить за те, що були здисципліновані, слухняні провідникам, приязні одні до одних, що бажали і старалися добувати перемоги та не падали на дусі, коли довелось програвати. Складає признання батькам, які не жаліли труду і коштів, щоб вможливити синам, не зважаючи не раз на великі труднощі, брати участь у вправах і змаганнях. Дякує проводові дружини, на адресу голови Олекси Воєвітки, за допомогу у її веденні.

З черги викликує тренерів, має до кожного з них слово признання і вручує трофей. На закінчення тренери промовляють, кожний до свого гуртка і роздають першунам пам'яткові відзнаки.

Піднесені на дусі розходяться учасники тієї милої зустрічі додому, а юні спортовці з рішенням заступити на кілька місяців гокейовий кийок на міцні черевики, бо хоч щойно закінчився зимовий гокейовий сезон, то вже починається літній сезон копаного м'яча і молоденькі грачі охотно перейдуть з леду на суху площу, щоб знову віддатися спортові, такому популярному в старій Европі, який і на американському континенті починає поволі здобувати право громадянства.

Українська католицька спільнота Едмонтону повинна бути вдячна отцеві Р. Ганкевичеві за організування і віддане керівництво вже через кілька років більшим спортовним гуртком нашої молоді й повинна цей почин підтримати морально і фінансово. Бож спорт, окрім гідної розваги, що її щедро дає і користи для здоров'я, що її приносить, виробляє в молоді і силу волі, енергію чину, відвагу, бистроту розуму, скорість орієнтації, самостійність, почуття сили і радість життя. Тих прикмет потребує молодь, зокрема в наш час.

Спорт має велику підтримку з боку держав, ним захоплюються тисячні маси народу. Але і Церква незвичайно додатно ставиться до спортів.

Згадати б хоч, що святий Пій X часто відкривав площі Ватикану на спортові гри молоді, з радістю їм приглядався і власноручно роздавав першунам нагороди. При одній такій нагоді висказався так: «Молодь повинна любити спорти; вони діють добре для її тіла й душі». Іншим разом звернувся до католицького спортового союзу з такими словами: «Подивляю вас, хвалю вас і благословлю; благословлю ваші гри і вправи. Хвалю і благословлю ваші товариства, бо вправи тіла є відпочинком для духа і коли віддаєтесь вашим грам, уникаєте лінощів, які є матір'ю всіх гріхів, вправляєтеся в чесноті, в братніх змаганнях».

Молодь повинна віддаватися фізичним вправам. Виконувані в міру, вони причиняються не лиш до здоров'я тіла, але і до спасіння душі.

Багатьом теж відомо, як ставився до спортовців Божий слуга Андрій, який стояв близько до згаданого папи і тішився великим його довір'ям. Сеньйори українського Пласту могли б багато розказати про гостинність і сердечні приняття, яких зазнавали колись від великого митрополита, побуваючи на пастових таборах у митрополичих добрах у Підлютім. о. Ю. К.

Владика на весняному чаю парафії Покрова

Як минулими роками, так і цього року весняний чай парафії Покрова Пресвятої Богородиці в Беверлі — Едмонтон був дуже успішний. 23-го квітня авдиторія школи ім. св. Миколая була повна.

Між гостями був Преосвященний Владика Ніл і місцеві душпастирі. Імпрезу відділу ЛУКЖ відкрила гарним та змістовним словом посолка албертійської легіслятури п-і Катерина Чічак.

Чай наливали: кол. міністер А. Головач, посол провінційної легіслятури В. Дячук, д-р М. Снігурович, посол федерального уряду В. Скорейко, В. Лесик, А. Міськів, Ч. Шевчук, Р. Генанд, Г. Мидляк, М. Вітрик, С. Возняк і В. Мельник.

Гостей вітали парох о. В. Волошин, попередня голова п-і Ст .Кутна і голова відділу ЛУКЖ п-і Р. Дайков.

Книгу гостей вели пані: Ст. Вітрик і М. Вришко. Гостями займалися: А. Прокоп і С. Серковняк. Організаторками імпрези були: В. Смук, А. Данильчук і Ст. Яніцька. Коло столів прислугували членкині ЛУКЖ і дівчата парафії.

Членкині ЛУКЖ на розгру подарували українську вазу на квіти. Виграла її п-а Варвара Елечко. Нагороду входу-букет весняних квітів виграв гість п. Іван Семко.

Численним гостям складено щиру подяку.

До Едмонтону приїжджає Микола Понеділок

письменник Микола ПОНЕДІЛОК

(Ю. К.) До Едмонтону 18 травня приїде один з найвидатніших українських письменників на еміграції, Микола Понеділок, що постійно живе в Ню Йорку.

У п'ятницю, 19 травня, о 8-ій год. вечора, він матиме свій авторський вечір в авдиторії св. Івана, який влаштовує Товариство українських самостійників, а в неділю, 21-го травня теж о 8-ій год. веч. відбудеться ще один авторський вечір письменника в залі УНО, який влаштовує ця ж організація.

Програма обох вечорів буде однакова, проте цілком різна від його минулих авторських вечорів у нашому місті. Гумореску й новелі Понеділка читатимуть сам письменник та відомий наш рецитатор Роман Осташевський.

Микола Понеділок є автором сімох книжок, двох збірок гуморесок: „Вітаміни" і „Соборний борщ", одної книжки п'єс, збірки ліричних новель п.з. „Говорить лише поле...", повісти „Смішні сльозини", збірки новель „Зорепад" та гумористичної повісти „Рятуйте мою душу!", що саме готується до друку.

Понеділок — письменник високої культури слова, глибокий психолог, що своїми творами здобув собі ім'я одного з видатних прозаїків української літератури.

Стипендія едмонтонському мистцеві

(х.д.) Щороку Канадська рада (Канада Кавнсіл) призначає якусь суму грошей на поглиблення культурного і мистецького розвитку Канади в ділянках дослідів, літератури, мистецтва: малярства, скульптури, музики тощо. Цього року стипендії одержало 196 осіб, між ними мистець маляр Ігор Дмитрук з Едмонтону. Йому призначено чотири тисячі долярів на 1972 р.

Ігор Дмитрук народився в (продовження на стор. 7.)

НЕМАЄ НА СВІТІ КЛЮЧА, ЯКИМ МОЖНА Б ЗАМКНУТИ ДВЕРІ ДУШІ

Вдала імпреза Марійської дружини пань

В неділю, 23 квітня в пополудневих годинах відбувся в залі УНДому весняний чай парафії св. Юрія, получений з базарем — продажжю домашнього печива та вишивок. Імпрезу приготовили членкині Марійської дружини пань, відкрила її учителька рідної школи п-і С. Климкович. Своє слово оперла вона на словах О. Олеся: „Та це ж весна,/ Бо тане сніг,/ Дивись струмок/ З гори побіг,/ Шумить вода,/ Ламає все/ Весна іде,/ Тепло несе./" Кожна весна будить в нас нові надії. Їх скріплює Празників Праздник — символ перемоги правди — Христове Воскресення, що його ось, недавно ми празнували.

Ці надії скріплюють нашу віру у перемогу найвищих ідеалів. Ми українці, здається з-поміж усіх народів світу, найвеличавіше празнуємо свято Великодня, що прийшло як триюмф по страшній Голготі. Зміст Голготи сплетений з життям нашого народу від многих сторіч аж по сьогодні, й тому віра в перемогу правди вливала і вливає сьогодні в наші серця життєдайну силу і наповняє наші душі новими надіями. Тому й наші базарі — весняні чайки, чи подібні їм імпрези не кінчаються продажжю печива й вишивок. В них ми не шукаємо самого матеріяльного успіху. Навпаки, нам дорожчий духовий зміст нашого життя, яке ми хочемо зберегти таким, яким його дали нам з Божої волі наші батьки, бо НЕМАЄ НА СВІТІ КЛЮЧА, ЯКИМ МОЖНА Б ЗАМКНУТИ ДВЕРІ ДУШІ.

Тому ми, задивлені в правду Христового Воскресення, надіємося воскресення нашого народу в Україні. Там закриті двері Божих храмів, радість Воскресення не співмірна з нашою, а весна не спроможна своїм чаром розвеселити зболені серця наших братів і сестер. Многі з них йдуть на новітню Голготу Сибіру, Казахстану, Мордовії, лікарень для умово-хворих та концентраційних таборів.

Але арешти, засуди, заслання не застрашують наших братів і сестер. Вони на взір перших християн тайно практикують святу віру, участвуючи у святих Тайнах та тайком служених богослужбах. Їх не лякають репресії. Цього року „скорбна Мати" — найновіша, що нам відома — мати Юрія Шухевича, в тузі виглядала свого сина, якого арештовано тільки тому, що не відрікся свого батька — героя Тараса Чупринки.

А скільки наших науковців, мистців, професіоналістів, студентів караються сьогодні виключно „в ім'я" правди! Українська преса у вільному світі подає постійно вістки про нові арешти, засуди, приречення на крайні злидні, повільну голодову смерть.

Валентин Мороз, у своєму ессеї „Серед снігів", що віддзеркалює тактику самооборони нашого народу перед цілковитим духовим знищенням, пише так: „Найкраще ростуть квіти посіяні на морозі. — Та не всі квіти посіяні на морозі ростуть. Більшість гине. Але іншого виходу немає. Для нації, що сотки років живе в льодовиковому періоді, в умовинах постійної зими, це єдиний вихід. Україна — це квітка, що виросла серед снігів.

(закінчення на стор. 7.)

ПРОПУЩЕНО

У списках жертводавців на цілі Пласту, з нагоди коляди, пропущено імена таких осіб: Р. Брода — 14 долярів, Я Скрипник — 13 долярів і Дз. Янда — 5 долярів .

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

П'ятниця, 5 травня:
о год. 8 веч. в залі УНДому щомісячні збори Українського Народного Дому.

* * *

Субота, 6 травня:
в залі «Роял Гленора Клюб» весняний баль ОЖ ЛВУ (орхестра п. Чорновола).

* * *

Вівторок, 9 травня:
год. 8-а вечора в залі УНД-ому засідання Єпархіяльної управи БУКК.

БАТУРИН

Історична повість (30)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Як здохне лис, то кури не плачуть», — жартував діякон. «Лиш даром не стріляйте, діти! Мушкет без куль і кочерги не вартий».

Знов сміх.

Імла, як занавіса, знімалася вгору.

Показався табор, котрий безнастанно суетився. Поодинокі частини зміняли позиції, в міру того, як вожд зміняв свій плян облоги. Особливо піші, бо на кінні полки прийде черга що лиш тоді, як здобудуть твердиню. Вони, гордощі Меншікова, тепер стоять по свободах і хуторах круг Батурина, дожидаючи приказів. Так само підчас ночі уставлено й замасковано гармати. Їх і не видно. Для звичайного ока, бо Кенігзен вже здебільшого знає, звідки сподіватися перших стрілів. Перед його бистрим оком не скриється жаден рух ворога. По тім, куди і як перебігають московські гармаші, він догадується, де стоять батерії. Відповідно до того і свої справляє. Нема чого дурити себе, нема чого сподіватися несподіваного випадку, переговори скінчені, треба числитися з тим, що як тільки піднесеться мряка, москалі почнуть обстріл.

Так само не дурить себе Чечель. Він уже обійшов усі становища, розглянув ворожі позиції і негайно заряджує всілякі зміни, відповідно до того, як через ніч змінив свої пляни ворог. Тільки невправному оку здається, ніби то москалі стоять там, де і вчера. Чечеля не підведеш. Він добре знає хитрощі воєнні. У війні не все побіджує лев, часом над ним бере перемогу лисиця, хитрощам покоряється хоробрість. Скрити свої наміри, щоб ворог не догадався наших плянів, це головна річ. А друге — заставити його робити те, що нам прироже, щоб він ускочив у яму, яку ми вигребли для нього.

Хочеш посуватися на схід, кажи на заході направляти дороги, почуваєш себе доволі сильним, щоб кинутися на ворога, то до останньої хвилини вдавай слабого, збіраєш свої сили докупи, так посилай поодинокі частини на право й на ліво, ніби то ти гадаєш околювати неприятеля, маєш сильний табор, так стягни його, ніби він менший і слабший, ніж у дійсности. І навпаки. Коли ти його ослабив, так розтягни, будцім він більший і сильнійший зробився.

Це останнє запримітив тепер Чечель.

Табор Меншікова, здавалося, виріс через ніч. Але Чечель дуже добре бачив, що війська в ньому менше.

І він довго пильно стежив за тим, куди це військо пішло. Під охороною темної осінної ночі і мрачного світанку переправилися поодинокі частини через Сейм і заняли становища перед Батурином із супротивного боку. Плян Меншікова ясний. Вдавати, що він усі свої сили звернув проти замку, а між тим з противного боку вдарити на город і добути його. Міщани, заскочені нечайно, попадуть у розпучливу трівогу, настане паніка, треба буде перед втікачами відчинити замкові ворота, а з того скористають москалі, щоб в цей мент виконати рішаючий приступ і здобути твердиню:

Чечель хоче недопустити до того. Треба в першу чергу показати ворогові, що батуринці вгадали його намір і що їх неприготованими не заскочиш. Чечель скликав своїх старшин на раду, Не прийшли, а прибігли на його візвання. Перше враження, яке вони побили, це було завзяття. Проте, щоб здавати «президію» і мови не було. Здавалося, що колиб хто вихопився з такою гадкою, то його роздерлиб на шматки, як зрадника.

«Панове товариство!» — почав Чечель. — «Ворог хоче на нас вдарити ззаду, гадаючи, що ми всю свою ввагу зосередили на його таборі. Треба йому подати знак, що воно так не є. Як може дехто з вас завважив, москалі перебралися через Сейм і околюють нас великим і далеким луком. Що радите робити?»

«Якщо ти, пане полковнику», — відповів Кенігзен, — «завважив їх позиції, треба на найсильнійшу з них відчинити артилерійський огонь. Це буде Меншікову найвиднійший знак, що ми догадалися його плянів».

«На мою гадку», — противився Герцик, — перше треба їх вивабити на поле, а тоді і вгостити гарматніми кулями. Хай вони даром не пропадають, бо їх не багато в нас».

«Вивабити, — але як?» — питався Кенігзен.

«Це вже моя річ», обстоював свою гадку полтавський полковник. «Якщо товариство дасть мені дозвіл, розпічну грець. У мене небагато кінниці,але вона добра».

«В обложенім місті годі багато кінниці тримати, це всякому відомо, алеж тим більше треба її щадити. Пригодиться».

«І це ви вже на мене здайте», — заспокоював їх Герцик. «Не першина мені такий випад, а для козаків грець річ бажана дуже. Піднесе дух. Колиж визначиться козак, як не тоді? І з голими руками звичайно не вертають. Щож ти на це, Чечель?»

Чечель не противився, але радив вилізти на дзвіницю, — мрака підноситься, а з дзвінниці далеко видно. Розглянуться кругом.

Пішли. Дзвінниця була обсаджена людьми. Особливо молодіж не злазила з неї. Як ластівки ютилися під дерев'яними вязаннями, деякі чіпалися шнурів, навіть дзвонів, щоб другим понад голови глядіти. З жалем робили місце старшинам, нетерпеливо дожидаючи на цвинтарі, що вони скажуть і що там побачать.

З дзвінниці був дійсно відчинений широкий і далекий вид на полудне й на захід, на Бахмач і на Борзну. Тільки осінна мрака все ще мутним серпанком прислонювала виднокруг, звужуючи його значно. Голим оком видно було не дальше, як кількасот сяжнів. Треба було помагати собі склами. Мандрували вони з рук до рук, бо не всякий забрав їх з собою.

«От там, бачите», — казав Чечель, показуючи на борзенський шлях, — «бачите в імлі щось ніби клубиться, кітлує, перевертається, ніби хмара встає з виднокруга і надвигається на нас, — це москалі».

«Бачимо», — відповів Герцик, — «а з тої хмари ніби блискавки вибігають, червонаві цятки, жовтуваті язики, хмара темніє, — мабуть щось запалив ворог, хату, або повітку».

«Може й не ворог», — завважив Кенігзен, — «а селяни дають нам сигнал, що ворог там».

«Можливо», — рішив Чечель, — «і якраз туди треба нам спрямувати випад. Але не навспряжки, зразу на ліво, ніби на Бахмач, а тоді що лиш нагло повернути на Борзну, вивабити ворога з його леговища, заманити на поле, побити і — назад».

Герцик, не дожидаючи приказу, прожогом метнувся з дзвінниці, тільки дерев'яні сходи під ним жалісно затріщали.

Побіг до своїх Полтавців і за хвилину кінна сотня тихо й непомітно висунулася з города і невеличкими відділами ріжними дорогами й доріжками, а то й без доріг, прямо полями, двигнулася в напрямі Бахмача. Чечель з дзвінниці слідив за нею.

«Герцик, грецик, йому в це грай!» — казав до старшин Чечель.

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), моргеджові довги, рівнож асекурації: життева хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандсролькі з нашого товару. М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Український вечір в німецькому ресторані!

КОЖНОГО ЧЕТВЕРГА, від 8-ої години вечора в ресторані „Гофбройгавс" будуть подавати українські страви.

Того вечора в ресторані українська оркестра буде приграваги українські мелодії, а ансамбль українського танцю „КОБЗАР" буде танцювати українські танці.

Очевидно, що, на бажання, можна буде дістати і всі німецькі та канадські страви, що їх ресторан подає щодня.

HOFBRÄUHAUS
Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., Edmonton

Богослуження: травень

ГРЕНД ПРЕРІ

7 травня — Гренд Прері год. 9 рано; Ройкрафт год. 3.30 попол.
18. Вознесення — Норт Стар (храм) год. 10 рано.

о. П. Іванець
8036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279

7 травня — Стар год. 10 рано. Парастаси год. 1.30
11. Вознес. Господнє — Окаро год. 9 рано Всен.; год. 10.30 Сл. Б.
18. Вознесення — Лешур год. 9 рано Всен., год. 10.30 Сл. Б.

о. І. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

7. травня — Радвей 12 год. Парастаси на гробах; Елдорена 9 рано Сл. Божа; 4 год. попол. Парастаси на гробах.
14. — Параскевія 10, гроби
18. Радвей 10 гроби
21. — Смокі Лейк 10 гроби
28. — Восетна 10 гроби

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

7 травня — Ст. Павль, год. 8.30 рано; Глендон год. 10.30 рано. Спільне свячене; опісля Парастаси на гробах
14. — Айрон Ривер год. 10.30 рано; спільне свячене; опісля Парастаси на гробах
18. — Малой, год. 10 рано; Парастаси на гробах
21. — Боннивил (храм), год. 10 рано; спільний обід; опісля Парастаси на гробах — Єнцав
28. — Ст. Павль, год. 10 рано; о год. 3-ій попол. — Парастаси на гробах

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018

7. — Вайлдвуд год. 10.30, по відправі Парастаси
14. — Чергіл год. 10.30; по відправі Парастаси
21. — Карвел (храм. празн.) год. 9.30 Литія. По відправі Парастаси
28. — Елсон (храм. празник) — Зісл. Св. Духа) год. 10 Литія, по відправі Парастаси

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472

7 травня — Делф год. 10 р. Сл. Б. 1 год. попол. парастаси
11. Вознесення — Ст. Майкел год. 9.30 Всен.; Сл. Божа год. 10.30
14. — Восток св. Михаїла год. 10 Сл. Б., год. 1 попол. парастаси
18. Вознесення — Делф
21. Сош. Св. Духа — Лемонт
28. Сош. Св. Духа — Восток св. Михаїла (храм)
29. Пресв. Трійці — Делф (храм)

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

7 травня — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10.30
11. Вознесіння ГНІХ — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30 празник
14. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30
18. Вознесіння ГНІХ (ст. ст.) — Голден-фарми год. 10.30
21. — Голден (храм) год. 10.30
28. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

7 травня — Росінгтон 10
14. — Атабаска 10; Фрейнс 1 і гроби
18. — Атабаска 10
21. — Річмонд Парк 10
28. — Атабаска 10
29. Пресв. Трійці — Просперіті (хоам)

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

7 травня — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30 (празник; Парастаси)
11. — Ту Гилс, год. 7 веч.
14. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30 (Парастаси)
18. — Плейн Лейк, год. 10.30
21. — Ту Гилс, год. 10 (Парастаси)
28. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30 (празник)

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3898

7 травня — Файделиті 10.30 — празник — Парастаси
11. — Мирнам 10.00
14. — Мирнам 10.00; Парастаси на Красній Горі 2 попол.
21. — Мирнам 10.30; Моркемб 9.00
22. — Мирнам 10.00
28. — Ллойдминстер 10.30 — празник

о. М. Мартинків
12204 113 Ave., Edmonton

7. травня — Комровз 9.00; Равндгил 11.00

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

7 травня — (панахиди г. 2) — Редвотер г. 10.00
11. — Редвотер г. 9.00
14. (храм. празник) Федора — Редвотер г. 9.00 і Федора 10.30 (і панахиди)
21. — Редвотер г. 9.00 і Вог г. 10.30 (і панахиди)
28. — Редвотер г. 10.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

7. травня — Спедден; Від 2 попол Парастаси; від год. 5 попол. Сокаль — Парастаси.
14. — Сврий, від год. 2 Парастаси
18. Вознесення — Сокаль
21. Сош. Св. Духа — Вилна храм
28. — Вилна читана Сл. Божа о год. 8.30
29. Пресв. Тройці — Спедден храм.

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

7 травня — Іннісфрі 10 ренч 10 рано — парастаси
11. — Ренфурлі 7.30 вечером
14. — Іннісфрі XI ренч 10 рано — парастаси
18. — Левой 10 рано
21. — Іннісфрі-місто 10.30
28. — Менвіл 10.30
29. — Іннісфрі XI ренч 10.30

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730

7. травня — Дервент 10
14. — Верміліон 8.30; Дервент — 10.30; Гроби св. Юрія 3.00
18. Вознесення — Дервент 10. Празник. Гроби по відправі.
21. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30, гроби по відправі.
28. — Дервент 10; Празник. Гроби Енгел Лейк год. 3
29. — Нортерн Велі 10.30

САСКАЧЕВАН

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.

7 травня — Орлов год. 9; Кридор год. 11
14. — Блейн Лейк год. 10
18. Вознесення — Кридор год. 11
21. — Угринів год. 10 (празник)
28. — Орлов год. 10 (празник)

Перед кожною відправою нагода висповідатися.

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

7 травня — Норт Батлефорд
14. — Витків (спільний обід); Редісон год. 2 попол.
21. — Медовлейк
28. Зелені свята — Норт Батлефорд
29. Понеділок Зелених свят — Витків

Відправи на цвинтарях: 14 травня о 4.30 год. на цвинтарі коло Брейди; 28 травня год. 2.30 на новому міському цвинтарі в Норт Батлефорді; 29 травня по Службі Божій на усіх цвинтарях у Виткові

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

7 травня — Вакав 9.30; Сит. Дж. 11.00, гроби і Молебень до М.Б.
14. — Вакав 9.00; Борщів 11.00, гроби
21. — Вакав 9.00; Прудгом 11.00, храмовий празник і гроби
28. Зел. Свята — Вакав 10.00 і 4.00 попол. гроби
29. Пресв. Тройці — Сокаль 10.00 храм. празник і гроби
4 червня — Вакав 10.00, храм. празник
11. — Прудгом 9.00; Вакав 11.00
18. — Вакав 9.00; Борщів 11.00
25. — Вакав 10.00; Сокаль 11.30

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165

7 травня — Гамболт 9.00; Бруно-місто 11.00
11. Вознесіння ГНІХ — Волверін 10.30
14. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00
18. Вознесіння ГНІХ — Гамболт 7.30 вечора
21. — Леніген 9.00; Гамболт 11.00
28. Зшестя Св. Духа — Гамболт 9.00; Бруно 11.00 храм
29. Пресв. Тройці — Гамболт 8.00; Бруно 10.30 і Парастас на цвинтарі

Молебні до Матері Божої: Гамболт четвер і субота, Бруно п'ятниця год. 8.00 веч.

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.

7 травня — Вікторія 10 р.
14. — Вікторія 10 р.
14. — Шемайнус 10 р.
21. — Порт Алберні 10 р.
28. — Вікторія 10 р.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

7 травня, неділя Самар'янки, Сави
14 травня, неділя Сліпородженого, Єремії
18 травня, четвер Вознесення ГНІХ
21 травня, неділя Св. Отців, Івана Богослова
28 травня, неділя Сошествіє Святого Духа
29 травня, понеділок Святого Духа

Григоріянський календар:

7 травня, неділя Сліпородженого, Акакія
11 травня, четвер Вознесення ГНІХ
14 травня, неділя Св. Отців, Ісидора
21 травня, неділя Сошествіє Святого Духа
22 травня, понеділок Святого Духа
28 травня, неділя Всіх Святих, Никити

ВІСТІ З ЕДМОНТОНУ

Голова Центрального Комітету СУМ в Едмонтоні

В середу, 10 травня в годині 8.00 вечора в катедральній авдиторії св. Йосафата буде зустріч голови Центрального Комітету СУМ мґр-а Омеляна Коваля з Бельгії з членами Організацій Українського Визвольного фронту та місцевого українського громадянства.

Українці в Чехословаччині

Ювілей 20-тирічного існування відзначив Культурний Союз українських трудящих Чехо-Словаччини. То найвища організація, що координує культурно-освітню роботу українського населення ЧССР. За останнім переписом людности 1970 р., в ЧССР живуть 58 тисяч українців, із них більшість у Пряшівському краї (на Словаччині) — 42 тисячі. Культурний союз українських трудящих налічує тепер 238 місцевих організацій (загалом 9 тисяч членів). Від 1950 року Український союз видає тижневик «Нове життя», — від 1951 — місячник «Дружно вперед», а від 1953 — двомісячник літератури «Дукля». Як організація, що допомагає державним органам поширювати культуру й освіту серед української людности, КСУТ підлягає словацькому міністерству культури; керує він зокрема різними формами мистецької самодіяльности. Завершенням праці численних співочих, танцювальних та драматичних гуртків є щорічні свята пісні й танцю в місті Свиднику, фестивалі драми і художнього слова у Меджилабірцях та фестивалі української культури і спорту (там же). З допомогою двох професійних ансамблів — Українського народного театру і Піддуклянського Українського народного ансамблю танцю і співу — Культурний союз улаштовує курси для вдосконалення режисерів, хореографів і диригентів самодіяльних колективів. Союз організовує наукові конференції; він співпрацює з такими культурними інституціями українців Пряшівщини, якМузей української культури у Свиднику, Музей у Гуменному, Українська секція словацьких письменників, Наукова бібліотека та українська редакція чехословацького радіо у Пряшеві.

У ювілейному святкуванні 20-тиріччя КСУТ взяли також участь делеґації культурно-освітніх організацій Києва, Ужгороду і представники Українського суспільно-культурного товариства в Польщі.

Вдала імпреза Марійської дружини пань

(закінчення з стор. 6.)

гів. Вона ломикамінь. Для декого вона вважалась вже неіснуючою, похованою". І дальше говорить В. Мороз: „Християни не перевернули світу і не збудували на землі Божого царства. Вони воскресили умерлу духовість! Україна потребує нових людей, нової духової якости, апостолів правди і добра!"

Не будьмо довжні супроти наших братів і сестер в Україні — продовжувала прелегентка своє слово. Голосім правду про нашу страдальну спільну нам духову матір, про наших страдальних братів і сестер. Складаймо жертви на видавання творів про жорстоку дійсність, в якій живе український народ. А нашій молоді й дітям передаймо любов і пошану до всього свого рідного. Лише так сплатимо довг рідному народові, що жде своєї золотої весни!

Дякуючи за слово, голова Марійської дружини п-і М. Гонтарик передала прелегентці пам'ятковий дарунок — рідні писанки. Гостей, що вщерть виповнили були залю УНДому гостили чаєм і солодким молоді парафіянки — дівчата в гарних вишиваних блюзочках. Господинею чайку була п-і С. Тарнавська. Почесним гостем нашої імпрези був Преосвященний Владика Ніл. Годиться відмітити між гістьми о. радника В. Чопея з дружиною, о. протопресвитера Ю. Ковальського, о. протопресвитера Н. Дядя з дружиною, о. Р. Ганкевича з дружиною, п-ю посол К. Чічак, голову Єпархіяльної управи ЛУКЖ п-ю Л. Слободу, представників Українських товариств і організацій. На руки голови Марійської дружини складаємо щиру подяку всім тим членкиням та нашим парафіянкам, що трудилися приготуванням базару-чайку й його переведенням. За моральний і матеріяльний успіх належиться їм прилюдна подяка. **(окт)**

Стипендія едмонтонському мистцеві

(закінчення з 6 стор.)

Україні. До Канади приїхав малим хлопцем з батьками 1949 року. Малярські студії почав в університеті в Едмонтоні та закінчив у Ванкуверській школі малярства 1963 року.

Критики зачисляють Дмитрука до кращих артистів-малярів західної Канади. Дмитрук має свою студію, а, крімі того, працює як інструктор-маляр в едмонтонському університеті і в Технічній школі. Едмонтонська ґалерія свій сезон 1971/1972 р. почала у вересні ціломісячною виставкою найновіших малюнків Ігоря Дмитрука. Тоді «Едмонтон джорнал» цілу сторінку відвів для тієї виставки.

Це не була перша самостійна виставка картин Дмитрука. Інші виставки були: Едмонтонська ґалерія (1961), ґалерія Фокус (1963), Альбертський університет (1965), Західно канадська виставка (1966), ґалерія Студентського об'єднання - університет, Едмонтон (1970). Крім цього, малюнки Дмитрука були на таких групових виставках: Калгарі (1963, 1965, 1968, 1969), Вінніпеґ (1964, 1966, 1968), Едмонтон (1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972), Гамілтон (1967), Лондон, Онт. (1965), Кардіф Артс Фестівал, Велика Британія (1965), Бирнабі, Бр.К. (1972). Картини Дмитрука були теж на виставці, організований 1971 року українськими студентами в Тандер Бей, Онт.

ЧОМУ МИ ПРОГРАЛИ?

Виходячи з кожної нашої патріотичної академії чи маніфестації з нагоди роковин Актів 22 січня чи Листопада 1918, кожний з нас раз-у-раз запитує себе: чому, ми, власне програли, чому ми дотепер не маємо української самостійної, ні від кого незалежної держави, хоч стільки культурно й економічно нижче від нас розвинених народів мають таку державу?

Відповідь знайдете в книжках, що їх видала „ЧЕРВОНА КАЛИНА":

Д-р Михайло Лозинський:
ГАЛИЧИНА
в р.р. 1918 - 1922
ЦІНА: $5.00

Іван Кедрин:
ПАРАЛЕЛІ В ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

ДОКУМЕНТИ: **Переяславський договір — Андріївський договір — Грамота Гетьмана Скоропадського — Два договори з Денікіним — Варшавський договір — Військова конвенція між Польщею і Україною — Ризький договір.**

ЦІНА: $3.00

Замовлення і належність чеками або поштовими переказами слати на адресу:

CHERVONA KALYNA,
Ukrainian Publications Co-Operative
P.O. Box 507, Church Street Station
New York, N.Y. 10008.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

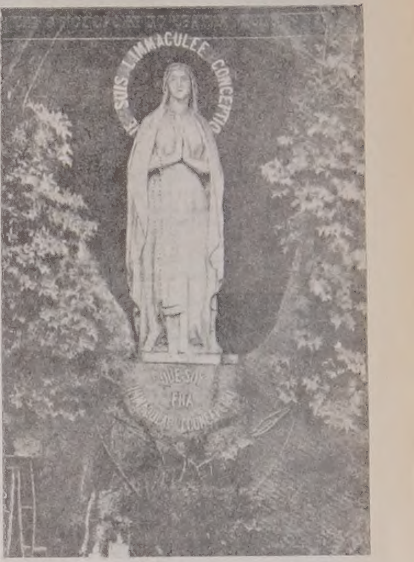

СТАТУЯ БОЖОЇ МАТЕРІ при вході до печери появ у Люрд.

НАЙБІЛЬШЕ ЧУДО ЛЮРДУ

До Люрду приїздить щороку найбільше число прочан, що колинебудь відвідували якесь відпустове місце. Ніодно відпустове чи пам'яткове християнське місце не тішиться такою популярністю, як Люрд. Але було би фальшивим думати, що до Люрду спішать лише хворі, що шукають лікарства на свої хвороби чи каліцтва у „Гарної Пані". На пересічно півтора мільйона прочан, які щороку відвідують Люрд, є 10-15,000 хворих та калік. А решта відбуває прощу до Люрд, щоб шукати розради та здоров'я для своєї душі, щоб молитися за других, або прямо, щоб лиш помолитися на тому місці, де колись являлася Божа Мати, а де й досі, за її посередництвом діються незбагнені та невияснені чуда.

Відвідувачі Люрду не належать теж до заможних людей. Очевидно, є між прочанами й багаті люде, що прибувають здалека літаками, на що потрібно вже більшої суми гроша. Але загал прочан, головно европейських країн, то в більшості незаможні люде, а часто й бідні, які тягнуться з останнього, щоб лиш відбути прощу до Люрд. Видно це по закупах у крамницях з пам'ятками. Вони купують дешевенькі, деколи найдешевші, пам'ятки з Люрд, які певно зберігатимуть усе своє життя ,а може відтак скажуть їх собі покласти й у домовину. Бо для них то пам'ятка із місця, де маленькій убогій дівчинці Бернадетті з'явилася „Гарна Пані" — Божа Мати.

Я придивлявся, з яким побожним наставленням ці прочане набирають води, що плине із джерела, що його колись виявила Бернадетті Божа Мати, та як уважно вони опісля несуть посудини є тою водою в дорозі до своїх домів. Певно, що й у їх хатах ця вода буде в побожній пошані як щось, що зв'язане з „Гарною Панею".

В Люрді постійно діються чуда, більші й менші. Однак найбільшим чудом є не виздоровлення хворих, але проясенені обличчя тих, що в Люрді не виздоровіли.

В багатьох випадках хворі принесли великі жертви, не лиш грошові, але перенесли чимало болів й терпінь, щоб дістатися до Люрду, з великою надією на поміч „Гарної Пані". Але їхні сподівання, їхні молитви та благання до Божої Матері залишаються без відповіді. Їхня хороба чи каліцтво не уступають. Як вони залишають Люрд; вони такі самі хворі, як були при своєму приїзді. А однак ні на одному обличчі не видно розчарування, жалю чи огірчення. Всі вони всідають до згаданого „білого поїзду" з розясненими обличчями, своєрідним вдоволенням, а передусім погоджені зі своєю долею та відданням себе Божій волі. Запитаний про те один священик з Люрд, сказав, що ту зміну в наставленні хворих та калік, що відвідують Люрд, можна пояснити двома речами. Перше, то вид багатьох хворих та калік, що може переносять більші терпіння та більше каліцтво, як вони, а друге то побожна та своєрідна атмосфера в Люрд, яка показує всім калікам, що, поза цим світом, є ще другий світ кращий, який жде всіх тих, що на цьому світі мучаться й страдають. А третьою й мабуть найважнішою причиною тої зміни в хворих є ніхто інший, лиш „Гарна Пані", яка, якщо не дає повного здоров'я, то бодай додає сил та отухи переносити терпіння й каліцтво бадьоро з надією на кращу вічність. А втім, здається й самі хворі не можуть пояснити дивної зміни в їхньому наставленні до життя. То теж залишається таємницею „Гарної Пані". І ще одну річ можна завважити між важко хворими. Хворі, які молилися про виздоровлення для себе, а побачили в Люрді або більше хворих, або таких, що їм більше потрібно здоров'я, моляться про виздоровлення других.

Ті речі пояснив мені в часі моїх одних відвідин у Люрд, американський священик, який перебував довше в Люрд й старався збагнути деякі речі, що там діялися.

КОЖНОГО ДНЯ ПЕРЕД ПЕЧЕРОЮ ПОЯВ стоять довгі ряди візків з хворими та каліками, що ждуть на процесію, в часі якої священик благословить усіх хворих Найсв. Тайнами.

Відносно пояснення чуд дав він мені пояснення, яке раз написав був редактор американського тижневика „Америка" о. П. ЛяФардж: „Для тих, що вірять у Бога, не треба ніякого пояснення. А для тих, що в Бога не вірять, неможливе ніяке пояснення"...

Про Люрд можна багато писати. Ще більше можна бачити й відчувати, як що в Люрд перебувається довше. В часі нашої прощі ми стрінули одного нашого священика із ЗДА, який був там уже тиждень й залишався на довше. Казав, що там душевно відпочиває... Я стрічав його протягом відносно короткого часу двічі біля печери появ. Та не лише його туди тягне постійно постать „Гарної Пані", якої зображення віддано не дуже то зугарно в мармуровій статуї, що стоїть при вході печерги. Ще Бернадетта сказала мистцеві, що різьбив статую, що він не віддав вірно образу „Гарної Пані" та що статуя зовсім неподібна до „Гарної Пані". Одначе всі прочане, що поволі посуваються до печери появ, дотикаються руками холодного мармуру й передають через нього „Гарній Пані" свої прохання. А статуя з білого мармуру стоїть неначе в якійсь співчутливій поставі. У її ніг ростуть дикі рожі. А відблиск горіючих свічок освічує її постать золотавою краскою. А на стінах печери кругом висять палиці, бандажі та різні протези, що їх полишали ті, яких „Гарна Пані" уздоровила й яким уже вони були непотрібні. Вони залишили їх як доказ чуд „Гарної Пані" — Божої Матері.

За статуєю „Гарної Пані", дещо на ліво, стоїть престіл, на якому щодня служать Служби Божі. В часі, коли немає Служб Божих, коло нього просуваються тисячі прочан, багатих і бідних, добрих і злих, що клякають на хвилину коло престолу й передають „Гарній Пані" свої прохання, свої жалі та свої побажання. Наші прочане вправді не бачили тисяч прочан, що відвідують Люрд літом й не чули того могутнього співу гимну Люрду „Аве, Марія!", але зате мали нагоду кілька разів відвідати печеру появ, діткнутися статуї Божої Матері та помолитися біля престолу в печері появ. А люди моляться там усю ніч. Одні сидять на лавках перед печерою, вдивлені, в освітлену світлом блимаючих сотень свічок, печеру, а другі просуваються поволі попри статую Божої Матері, дотикаються її, а відтак зупиняються чи клякають перед престолом в печері й шепчуть свої молитви-прохання до тої, що вже понад сто років розсипає свої ласки-допомоги хворому людству...

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

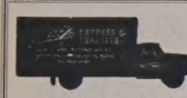

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.
Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212
Owner & manager: Merian STRASHOK

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts
10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖІ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван та Стелла Козак

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P. O. Box 156, EDMONTON

Офіційно совєтських шпигунів у Канаді немає

(закінчення з стор. 3.)

го часу число випускників зі школи Леніна і пов'язаних з нею установ, що становлять значну частину культурного краєвиду московської імперії, досягає мільйонів спеців соціяльного руїнництва.

Сотні й тисячі їх живуть і виконують дані їм завдання в країнах західніх демократій. Для їхнього полювання Канада — одна з найбільше сприятливих місцевостей. Ці люди вбачають у собі, як і Кремль, місіонерів совєтської культури в Канаді.

Таким чином виходить, що коли Косиґін чи Брежнєв, або їм подібні, говорять про кращі культурні зв'язки, то вони розуміють під цим щось зовсім інше, ніж те, що розуміють під цим терміном люди поза комуністичною орбітою. Проте в межах свого розуміння культури Косиґін і Брежнєв цілком щирі. Такий стан речей може привести до непорозумінь, особливо, коли людей переконують, що доба холодної війни, з ножем під полою, поступилася тепер добі загального відпруження.

Тут, для реалістичного ведення стосунків з тоталітаристами, знову важить розуміння термінології. Кремлівські володарі розуміють холодну війну, як стан активного спротиву проти комуністичного шпигунства, диверсії та саботажу. Під відпруженням вони розуміють послаблення такого спротиву. В цьому сенсі вони щиросердечно сприяють відпруженню, як перехідному етапові до мирного співіснування, яке вони розуміють, як кінець всякого опору.

Отже, з московської точки зору, послаблення напруги з країнами їхнього зацікавлення розуміється як повне розброєння урядів цих країн проти внутрішньої і зовнішньої загрози. Мінімальна вимога — змовчування фактів шпигунства, диверсії та саботажу.

Уряди, що замовчують ці основні вияви московської культури, проголошуються і розхвалюються як прогресивні та реалістичні прихильники відпруження та мирного співіснування. Всякий уряд, який оголошує факти московського шпигунства, підривництва і саботажу, плямується як кліка реакціонерів, що твердо рішена руйнувати політику відпруження і бажає відновлення небезпечної холодної війни.

ТИПОВІ ПРИКЛАДИ

Типові приклади цих категорій — уряди Західної Німеччини та Британії.

Коли Кремль, використовуючи атмосферу відпруження, почав розбудовувати в Об'єднаному королівстві сітки шпигунства та іншої таємної діяльности, британський уряд пробував полагодити справу без розголосу. Не діставши з Москви ніякого відгуку, він публічно оголосив зрадливість таких приятельських стосунків.

Москва була певна, що ніхто не посміє говорити. Коли ж сталося інакше, вона зарепетувала на всю горлянку, звинувачуючи британські, явно оборонні, дії в підлих ударах по політиці відпруження: „Відродження холодної війни і загроза миру". А уряд Тіта став об'єктом міжнародньої кампанії ненависти.

На відміну від цього, уряд Бонну, який Москва ще кілька років тому зображала як зразок найчорнішої реакції і зграю паліїв війни ,тепер дістає з Кремлю прогресивно кращі оцінки й похвали. Москва оцінює уряд Брандта як один з реалістичних і прогресивних факторів міжнародньої арени. Чому? Бо цей уряд мовчить про оргію шпигунства та підривництва країн московського бльоку в Західній Німеччині, маючи надію на дальший розвиток „політики канцлера Брандта.

З тієї самої причини режим Трюда заслужив майже таку ж високу оцінку Кремля. Цей режим тримає в таємниці комуністичне шпигунство і підривництво в Канаді, бо викриття такої діяльности, мабуть, „образило б" тоталітарних приятелів Трюда і поставило б під знак запитання його зусилля представляти їх, як нових гідних довір'я, друзів.

Що така струсева політика містить у собі загрозу національної безпеки Канади, видимо не турбує нашого прем'єра.

„Торонто Сан"
переклав ТГЛ

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

T R O U B L E S ?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

R O C K E T T
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Про землетрус . . .

(закінчення з 2 стор.)

Козарець що дістане, не знаю. А треба було б щось дати. бо то гарна парафія, близько міста, люде побожні, завзяті українці. Ми певні, що наш Владика не забув за Козарець, але там була би придалася допомога скоріше.

Девятина. Хоч церква в нашій Девятині поважно ушкоджена, на неї ще не прийшла черга, але вже в цьому році будемо братися до роботи й там. Ми дещо підлатали, але тепер треба братися до солідніщої праці. Як тут пов'язати кінці відносно грошей не знаю. Знаю, що то мусимо зробити й ще й відновити парафіяльний дім і поставити нову дзвіницю.

Поки що трудно зробити розрахунки і висновки з цілої акції. Ще всі праці незакінчені. Коли все буде готове то, сказав Владика, все буде проголошене точно до цента, — від кого кілько прийшло й куди пішло.

Ми маємо велике довір'я до нашого ВПреосв. Владики. Ми розуміємо також, чому він не виявляє всіх своїх плянів. Його змушують до цього обставини, в яких живе тут наша церква.

Хочу ще додати, що при помочі ЗУДАК-у з Філядельфії збудовано в Девятині школу „ім. Тараса Шевченка", яка має: кляси для навчання, помешкання для вчителя, кімнатку для бібліотеки. кімнату на громадські сходини, кухню для дітей та амбулаторію. Видатки, що були досить великі, покрили ЗУДАК і „оп штина" ,Лакташі по половині. Проект на школу зробив молодий український інженер Іван Бережницький. Будинок школи стоїть на дуже гарному місці, звідки є широкий вид на цілу околицю.

Всьо, що тут в Боснії при допомозі українців з різних країн світу зроблено. Та що ще буде зроблено завдяки їхній помочі, залишиться як вічний пам'ятник братньої любови який, хоч розділений широкими океанами, то його взаїмної любови народу, ніщо не змогло розділити чи розірвати.

З пошаною, любов'ю та братнім священичим поцілунком **о. Н. Н.**

ЗАВВАГА:

На допомогу потерпілим від землетрусу в Югославії переводила збірку в грошах та одязі Єпархіяльна управа БУК Едмонтонської єпархії.

Грошова збірка принесла 3,648.83 дол. З того заплачено за висилку одягу до Югославії 498.83 дол., а 3,150.00 дол. переслано через Єпископську Канцелярію в Едмонтоні ВПреосвящ. Архиєпископові Гавриїлові Букаткові до Югославії. Із зібраного одягу вислано найкращі речі кораблем до Югославії. Дещо більше приношені речі передано для висилки потребуючим українцям в Бразілії, а дуже принищені речі забрало Едмонтонське допомогове бюро для направи та розподілу між потребуючих в Алберті.

Після проголошення звіту ВПреосвящ. Кир Гавриїлом Букатком, надрукуємо його в „Українських Вістях".

Треба завважити, що в звіті з грошової збірки Єпархіяльної управи БУК подано лиш гроші, переслані через Єпархіяльну управу БУК. Окрім того багато канадських українців з Алберти вислали свої пожертви або прямо на адресу ВПреосв. Кир Гавриїла Букатка або через своїх оо. парохів. Їхня сума не є включена в звіті Єпархіяльної управи БУК. Вони будуть подані в звіті ВПреосв. Гавриїла Букатка.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдґ.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

Дитяча література й пісня як виховні чинники

Олена РОСЛЯК

Живемо в трудних часах, коли в Україні, а теж на вільних землях нашого нового поселення різні чинники некорисно, а то і вороже діють на психіку, характер і виховання наших дітей.

Здавалось би, що це зовсім природна річ, коли діти українських батьків виховуються в українському дусі, знають українську мову в слові і письмі, і такою справою, як збереження української ідентичности у наших дітей нема чим журитися. Одначе життєві обставини, ворожий наступ на українську духовість спричинили жахливе становище, що великий відсоток українських дітей не знають української мови, яка є першим і головним ключем розв'язки, як закріпити українську ідентичність у наших дітей.

Батьки, яких діти не володіють українською мовою, стали перед важливою проблемою, як зберегти їх перед загрозою, що розтануть у чужому морі.

Батько-мати повинні зрозуміти найважливіше: навчити дітей української мови, а за тим легше піде виховання.

Першим нашим переселенцям, нашим піонерам приписуємо великі заслуги, що навчили своїх дітей української мови, навчили любити своє рідне і плекати українську культуру у виявах українських звичаїв і традицій. Вони не знали іншої мови, тільки українську. Оскільки більші заслуги мали б ті батьки, що знають інші мови, але своїх дітей учать насамперед рідної мови. І це є великим обов'язком.

В цілій нашій історії матері чинили геройські діла для захисту своєї родини і своїх дітей. Чи ж тепер, коли є небезпека втратити молоде покоління, як нащадків славного українського народу, українські матері забудуть свій обов'язок?

Помічним засобом у цій важливій праці є дитяча література. Українська книжка дитячої літератури своєю тематикою — чи історичного характеру, чи фантастичного змісту — діє на уяву дитини корисно, вказуючи на геройські вчинки та шляхетну боротьбу за правду.

Даймо дітям українську книжечку, читаймо їм гарні казочки й оповідання. Привчаймо теж любити, поважати і шанувати книжечку, як дорогоцінну річ, бож у ній діти знайдуть рідну мову, красу української природи, історію українського духу й діла.

Вже маленьких немовлят матері заколисують до сну піснею. Пісня діє як чарівний чинник у різних фазах росту дитини. Українська пісня пребагата своїм змістом, формою і тематикою. Пісня оспівувала світлі подвиги наших князів, гетьманів, козаків і провідних мужів народу. Пісня оплакувала наші невдачі. Пісня закликає до бою за слушні наші права. Маємо прекрасні пісні різного характеру для дітей.

Вже в садочках діти вивчають різних пісень. А побожні пісні — це немов молитва до Всевишнього.

В Україні вже від наймолодших літ навчали дітей співати пісні. Доросла людина знала сотні пісень. У нас, на жаль, на нових землях поселення поволі пісня заникає. А все ж пісня ушляхетнює людину. В смутку, горі чи радості від неї душа людська відживає. Вона діє, як чарівний лік.

Отож пісня має велику виховну силу. Милозвучність української мови мелодійність і гармонійність українських пісень доказали, що мистецтво української пісні стоїть дуже високо.

Матері, які дбають про виховання своїх дітей, повинні в перших літах їх росту включити пісню у їх виховання.

Дитяча книжечка і пісня послужать як помічний засіб у виховній праці.

Зросло число державних працівників

Число працівників федеральних урядів у цілій Канаді зросло від вересня 1970 р. до вересня 1971 р. на 10%. Такі дані подає Канадська статистика.

В вересні 1971 р. було 261.685 державних працівників, а в вересні 1970 р. 237.157.

У вересні 1970 р. виплачено державним працівникам 133.4 мільйонів долярів на заробітні платні, а в вересні 1971 р. 154.8 мільйонів долярів.

В Оттаві працювало 65,928 федеральних урядників, в Монреалі 23,388, в Торонті 18.450, в Ванкувері 10,893, в Вінніпезі 7,387, в Едмонтоні 5,949, в Калгарі 3,735, в Ріджайні 2,170 ітд. 85,533 урядники працювали в менших містах, а 3,739 працювало в різних канадських представництвах поза Канадою.

• **Комуністичний президент** Чіле С. Альєнде заявив, що Чіле не заплатить 171 мільйонів долярів американській компанії „Анаконда", яка мала 51% уділів в двох копальнях міді в Чіле, що їх уряд Чіле знаціоналізував.

ЛІКАРІ ЕДМОНТОНУ

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone: Office 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що реґулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Китай упромисловлюється

Американські кореспонденти, що побували в часі відвідин президента ЗДА Р. Ніксона в комуністичному Китаї, мали нагоду оглядати різні фабрики та промислові заведення й тепер, після повороту до ЗДА, описують свої враження в американських газетах. Подаємо їхні враження з деяких фабрик.

У місті Шанхаї є фабрика годинників, основана 1955 р. Тоді працювало в ній 55 робітників. Перші годинники, вироблені в тій фабриці, спізнювалися щодня півтора мінути. Тепер у фабриці працює 3,600 робітників, які випускають з фабрики річно 2.4 мільйонів годинників, що спізняються денно не більше 30 секунд. Китайці виробляють самі теж машини до виробництва годинників, лиш деякі, дуже прецизні апарати, спроваджують із Швайцарії.

В Шанхаї є теж фабрика автомобілів, яка випустила минулого року 2.900 вантажних та 500 особових автомобілів. Виробництво автомобілів поступає повільно, бо совєтські автомобілеві фахівці, яких уряд відкликав з Китаю в 1960 р. позабирали зі собою всі пляни виробництва автомобілів і китайці мусіли зачинати все з початку. Пересічна заробітна платня фабричних робітників є 27.27 дол. місячно.

Заробітки китайців невисокі, але й ціни на всі товарі, зокрема харчові продукти, є теж низькі .Китайці не мають так багато холодильників, машин до прання та мотоциклів, як мають мешканці СССР, але зате їхні харчові крамниці мають більший вибір товарів, що є кращої якости та дешевші, як совєтські.

Знайшли кістяк старовинного слона

В часі копання піску недалеко міста Гусятина, Тернопільської області, знайдено на глибині 35 стіп кістяк давного предка слонів динотерія. Динотерії жили в тих околицях перед 10 мільйонів роками.

Ця знахідка є цікава тим, що досі знайдено лиш один кістяк динотерія, який високий на 12 стіп, що тепер є в Британському музеї в Лондоні. Знайдений недалеко Гусятина кістяк є другим зразком кістяка динотерія.

Ф. Кастро їде до СССР

Кубинський прем'єр Фідель Кастро відвідає в червні СССР. Кастро не був у СССР від 1964 р., бо відносини між СССР та Кубою були досить напружені. Щойно недавно відносини між обома країнами поправилися й відвідини Кастра мають бути завершенням поправи відносин.

• **Нова совєтська історія** комуністичної партії згадує кол. совєтських достойників, як маршала В. Тухачевського, Л. Якіра та інших і пише про їхні заслуги, але не згадує, що Сталін їх казав повбивати після показового суду.

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Совєтська енциклопедія по-англійськи

Уряд СССР підписав умову з американським видавництвом Кровелл Колліє на переклад та видання 30-томової совєтської енциклопедії в англійській мові та її продаж у цілому світі. Подробиць умови, ані ціни, яку заплатить видавництво урядові СССР за права перекладу, не проголошено.

• **Одинока австралійська** компанія для ловлі китів зловили в минулому сезоні 880 китів. Зі зловлених китів компанія продала 6-7,000 фунтів зубів з кита головно до ЗДА, Фіджі та Англії.

• **5,000 італійських** поліцистів перевели минулого тижня в Римі, Міляно та Палермо облаву на проступників. Вони перевірили 15,000 осіб та 9,000 автомобілів й у висліді заарештували 120 підозрілих осіб.

„УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"
ВИКОНУЄ:

- фірмові коверти
- фірмові листи
- афіші, летючки
- брошури
- візитівки, білети
- базарові квитки
- книжки
- журнали

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває свербіж і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати на масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші

Всякі роботи біля хат та городів виконує совісно й солідно:
Patrick, Mike Construction
Designing, planting trees — shrubs — Seeding, sodding
Residential and commercial lawn maintenance — Pruning trees — shrubs — hedges — Rototilling — All concrete work, sidewalks, patios, driveways — Rockeries, yard cleanup.
TELEPHONE: 474-0598